Jaargang 19 najaar 2019

MarieTeam

Uitgave van de Nederlandse Marieholm Vereniging

De stap naar de ORC

Eerste sprintwedstrijden Kaag

Marker Waddentocht

Zomerevenement 2019 Hellevoetsluis

Nederlandse Marieholm Vereniging

Jachthaven Juffermans

Nieuwbouw - Reparatie - Onderhoud -Stalling - Jachthaven - Winkel - Bemiddeling

geeft uw boot kleur

Foto WSV Braassemermeer

Al meer dan 40 jaar een begrip in de watersport.
Dit jaar werd de Mission If Possible professioneel door ons bedrijf geschilderd.

Jachthaven Juffermans

Veerpolder 69
2361 KZ Warmond

HISWA

Tel 071-3010548 | info@jachthavenjuffermans.nl | www.jachthavenjuffermans.nl

Inhoud

Van de voorzitter 1
Boot en vereniging 2
Karin Hårding 2
Algemene ledenvergadering 2019 3
Belangrijke data 2020 5
Berichten uit de vereniging 6
Ledenbijeenkomst De Barg 7
Even Voorstellen Albert Drenth 8
Even voorstellen Auke Eelkema en Maartje Roos 9
Thema 11
De stap naar de ORC 11
NK ORC 4 Muiden 14
Boot en wedstrijd 16
Winterwedstrijden Kaag en Braassem 16
HTrace 2019, een familiegeschiedenis 18
Eerste sprintwedstrijden Kaag groot succes 20
Zomerevenement 2019 Hellevoetsluis 21
Verslag vanaf the Big Blue 25
Titanenstrijd tijdens 99e Kaagweek 27
Winnen moet je leren, protesteren ook 29
Boot en vereniging (vervolg) 33
Marieholmtreffen Sneek 36
Marker Waddentocht 34
Olijfje zonder Brutus 36
Afgetikt: Rondje Vlieland 37
Boot en techniek 38
Een zeldzame verschijning 38
Even Voorstellen Marcus Rolloos 41
Nieuwe zeilen voor Olijfje 43
Dubbeltest IF in blad Zeilen 45
Moderne lijnen toepassen en splitsen 47
Summary 48
Colofon 48

Van de voorzitter

Tijdens het kerstdiner worden nieuwe vaarplannen gesmeed. Gewenste klussen aan de boot worden besproken. Dromen over nieuwe zeiltochten of mee-doen aan wedstijden met elkaar gedeeld. Het is ook de tijd van het terugblikken. Terugblikken en vooruit kijken gaat heel goed met de nieuwe MarieTeam, ons mooie verenigingsblad.

In een terugblik op mijn vaarseizoen 2019 noem ik mijn top 5.
Op nummer 5: Winterserie 2018-2019 op de Kaag.
Met nog een wedstrijddag te gaan stonden we 1 punt voor op de Yansã. De laatste wedstrijddag viel in mijn wintersportvakantie. Om team en schip toch mee te laten doen had ik Hans Verdel gevraagd als stuurman. Het werd ook voor mij een spannende dag, op 1000 km. afstand hoorde ik dat de Yansã ons toch voorbij was gestreefd.

"Terugblikken en vooruit kijken"

Op nummer 4: Deltaweekend op de Oosterschelde. Wedstrijdzeilen op stromend water brengt een extra dimensie met zich mee. Met mijn gelegenheidsbemanning, de twee volleybalbroers Kees en Nico, heb ik een paar geweldige dagen beleefd. Het bleek dat Hans Verdel liever in zijn eigen schip vaart. Met zijn team veroverde hij een welverdiende eerste plaats in de ORC4 klasse.
Op nummer 3: Zomeravondwedstrijden.
Als ik het goed heb zijn we vierde geworden, achter Gijsbert, Rino en winnaar Michel. Deze serie hebben we gebruikt om te wisselen van taak: Lisette stuurvrouw, Esther midden- en ik voordekker. Na de wedstrijd met een biertje in de hand was het vakantiegevoel compleet.
Op nummer 2: Marieholm-event in Hellvoetsluis.
Fantastisch zeilwater en geweldig zomers weer. Een appartement met uitzicht op het Haringvliet zorgde voor het luxe vakantiegevoel. De wedstrijden waren spannend. Een keer, lagen we eindelijk soeverein op kop,

Voorzijde:
Zomerevenement Hellevoetssluis, foto Chris Lansink

werd de wedstrijd afgebroken wegens een windshift. Op nummer 1 Sprintwedstrijden Kaag.
Een nieuw event speciaal voor de Marieholm IF als eenheidsklasse. Twee dagen met in totaal 15 starts. Het was erg leuk om samen met Age en Jan (die beiden normaal met een eigen boot varen) het weekend in goede harmonie af te sluiten. Jan wilde alleen meedoen als we eerste zouden worden, gelukkig is dat net gelukt.

Na mijn persoonlijke terugblik nu een paar woorden over onze vereniging. Het doet me goed dat we een bloeiende en actieve vereniging zijn. Het aantal leden groeit gestaag naar 260. Toerzeilers spreken met elkaar af (Sneek, Markerwaddentocht) om elkaar te ontmoeten en een stuk met elkaar te zeilen. De Marieholm IF staat als wedstrijdschip op de kaart door de fantastische eerste plaats van team Hans Verdel bij het NK ORC4 in Muiden. Op de wal zijn er goedbezochte bijeenkomsten en workshops.

In 2020 ben je op zaterdag 11 januari van harte welkom op onze nieuwjaarsbijeenkomst in Loosdrecht. Naast een boeiende lezing is er de algemene ledenvergadering en kun je meepraten over de toekomst van onze vereniging. Het is leuk om elkaar bij de start van het nieuwe jaar te spreken en plannen met elkaar te maken.
Wat ik al weet is dat er op 18 januari een workshop Gelcoatreparatie is en dat er plannen zijn voor een tocht naar de Duitse Wadden. Op deze plaats vraag ik tot slot aandacht voor de 100ste Kaagweek. Het lijkt mij geweldig om met 15 schepen aan de start te verschijnen. Traditioneel worden we gastvrij ontvangen aan de dekschuiten van Rino van Schie en is het ook na het zeilen erg gezellig.

Ik wens je veel leesplezier en een voorspoedig 2020.

Hanz Zwart
Voorzitter Nederlandse Marieholmvereniging

Boot en vereniging

Dear Dutch IF-sailors!

I'm honored to be asked by MarieTeam to introduce myself to you. I was elected chairman of the Swedish IF -boat association one year ago. My father Per Hårding bought a brand-new IF in the early 1970th, and made the interior wood work himself, as was common at the time. Thus, I have sailed IF-boat since I was a small child, and we lived in the boat for up to three weeks in a row, cruising the northernmost part of the Baltic Sea. I am forever impregnated by memories from these clean wild uninhabited islands and the eternal summer nights close to the polar circle. My father installed a small iron stove to burn coal to keep the cold and moist out and a mosquito proof glass entry door to enjoy some evenings from inside. My mother Marie became an expert on cooking gourmet food on canned and dried food. Pasta with tomatoes, olives, mussels and garlic or risotto are classic dishes well suited for the IF-kitchen. We also raced every week in local regattas and at that time there were 15 IF-boats racing in our small northern town. I often ended up steering the boat for hours and hours when my father fixed the trim or read the sea chart. And I loved it.

As a teenager I left for the southern Swedish city of Gothenburg, where I studied to become a marine biologist. I sailed a few times during two decades. Until four years ago when I met a female sailor Maria Shearer, who owned a bigger sailing boat and I realized that also I could buy a boat myself! In the search for a racing equipped boat that was ready to sail I was lucky to come across a winner of the Swedish National Championship SWE1489. So all trim ropes are at the right places, the rig is perfect and I bought new sails, what remains is to learn all the thousand specific small trim details that makes an IF go really, really fast, and the best strategy on the race court and to maintain and improve the boat, and.. the fun never ends luckily! I have now sailed three National Championships and got many new friends with the same passion. In addition, I have bought a second IF that is more cozy that I use for cruising with my family. I think that having two IF-boats is very nice, I can have them at different coasts and I can rent one out.

As a chairman I have also got the opportunity to be involved in the exciting development of the IF-class and not the least at the international level. We have a Facebook group and we have a committee that plan to organize a first international regatta in Cornwall in September 2020 if all goes along plans. We have also been very happy to host international sailors from the Netherlands, Norway, Denmark and last year also from the US on the Swedish National Championships. A better combination of a social event and the hardest and most fun sailing training camp ever is to simply sign up and fight through the three days of intensive races. It's not a big loss of prestige to be among the last in this field of the twenty best IF-sailors in the country. Also the fight to become second last and not last demands full concentration and is rewarding exciting and fun.

We have also been delighted to see more women and new IF-sailors that switch from bigger boats to the elegant IF. Perhaps they have figured out that owning an IF is more quality sailing and less maintenance than any other boat? It's a trend that has turned and IF-boats are suddenly more attractive again. The new Seacampers IF-boat is another sign of that and we will collaborate with Seacamper to help make the new boat as similar as possible to the Marieholms IF's. Hopefully the new IF will have identical sailing performance and make the Technical Committee pleased and thus make one-design racing in IF-boats also possible in the future.

I invite you all to join the Swedish National Championship in 2020! The event is to be held outside Gothenburg 5-8 August on a lovely island (with a car ferry) Björkö. Here the waters are wild and salty and the small islands lush and filled with charming villages with guest harbors. Conveniently, the beautiful SRS-race Tjörn Runt is held 15th August, and it is a day trip from Björkö. So you could form a Dutch fleet and sail up boats as a big summer adventure! More information is to be found on ifboat.se in a while. In the meanwhile, see you on FaceBook ('if-boat international sailors discussion group').

Stay tuned!
Karin Hårding

Algemene ledenvergadering 2019

Op 12 januari 2019 vonden zo'n 40 mensen de weg naar de algemene ledenvergadering bij watersportvereniging de Vrijbuiter in Loosdrecht. Een mooie opkomst en ook dit jaar was de sfeer erg goed. Tijd om elkaar te begroeten, over bootjes te praten, tweedehands bootspullen te kopen of een exemplaar van de Marieholm-kalender. Hiervan ging de opbrengst naar een goed doel: Mark Slats Sailing for Cancer. Met belangstelling werden de flipovervellen van de actieve ledenbijeenkomst bekeken, met daarop ideeën over de koers en activiteiten van onze bloeiende vereniging. We probeerden de ledenvergadering zo kort mogelijk te houden, zodat er veel tijd overbeef om met elkaar te praten en te genieten van de lezingen.

Met de verkoop van kalenders en tweedehands bootspullen werd 50,- euro opgehaald voor Sailing for Cancer.

Zo vertelden Romke en Rita Woudstra voor de vergadering over hun zeiltocht langs de Belgische en Franse kust naar Engeland. Het verslag van deze reis had ieder al kunnen lezen in de MarieTeam, maar in zijn live vertelling ging Romke dieper in op de tochtvoorbereiding en keuzes die zij onderweg maakten.

Romke Woudstra vertelt over hun zeiltocht langs de Belgische en Franse kust naar Engeland.

De ALV stemde in met een kleine contributieverhoging. De eerste sinds 2002. De boekhouding is op orde volgens Karel van der Spek van de kascommissie.

Ysbrand Endt en Christa ter Brinke.

Voorzitter Hanz Zwart opende de vergadering, waarna het woord gegeven werd aan Ben ter Haaf, voorzitter van de Federatie PolyClassic zeiljachten. Ben zette de stand van zaken rond de FPC uiteen. Als koepelorganisatie wil de FPC de belangen van klassieke polyester schepen behartigen. Echter de organisatie en deelname aan activiteiten blijven achter bij de verwachtingen. Daarom moet de bestuurssamenstelling van de FPC omgegooid worden, waarbij de rol van de aangesloten verenigingen groter wordt. In de vergadering gaf Hanz Zwart aan dat het bestuur kritisch staat ten opzichte van het lidmaatschap van de FPC. De NMV heeft een aantal voorwaarden gesteld aan het functioneren van de FPC en het bestuur zal zich in het najaar van 2019 beraden op continuering van het lidmaatschap.

Positiever nieuws was er van secretaris Paul van den Hoek. Onze vereniging blijft elk jaar groeien. Het ledenbestand is ten opzichte van 2017 licht gestegen van 240 naar 249. Met heldere grafieken illustreerde hij de samenstelling van de vereniging naar boottype en ligplaats. Ook financieel heeft de vereniging de zaken op orde. Het eigen vermogen van de vereniging is gegroeid naar het streefbedrag en de boekhouding is goed bevonden door de kascommissie. Carel van der Spek en Hans Westerbeek van de kascommissie waren vol lof over het scherpe financiële beleid van penningmeester Francesca Musina en de vergadering verleende dan ook decharge. Om het kwaliteitsniveau binnen de vereniging te kunnen handhaven en niet in te teren op het net hersteld vermogen heeft het bestuur voorgesteld de contributie te verhogen met 5 euro vanaf 2019. De vergadering ging akkoord met dit voorstel. Het was de eerste contributieverhoging sinds 2002.

Op basis van de oude contributie presenteerde de penningmeester de begroting voor 2019. De begroting is de basis voor de plannen voor het komende jaar. Evenementencommissaris Wouter Versluis en commissaris Promotie en Publiciteit Michiel Veldkamp gaven een overzicht van de activiteiten en presenteerden hun plannen. Het zomerevenement zal in Hellevoetssluis gehouden worden en de website krijgt een boost. Ook is er voor 2019 meer geld gereserveerd voor activiteiten die vanuit de leden ontplooid worden, zoals het treffen in de regio Zuid georganiseerd door Petra Cranen.

De vergadering werd afgesloten met de uitreiking van de Ludo Knegtel jaarprijs. Deze wordt traditioneel uitgereikt aan de overallwinnaar van de zeilwedstrijden die mee tellen voor het NMV- jaarklassement. Het bestuur had besloten de wisselprijs een nieuw karakter te geven. De prijs wordt voortaan

Romke en Rita Woudstra kregen de Ludo Knegtel jaarprijs.

Belangrijke data 2020

Dit is een voorlopige agenda. Check desbetreffende websites en www.marieholmvereniging.nl/evenementen

11 januari	NMV ledenvergadering (GWV Vrijbuiter, Oud-Loosdrecht)
18 jaunari	Workshop Gelcoat reparatie (Scheepstimmerwerf Klaas Hennepoel, Warmond)
18 -26 januari	Boot Düsseldorf
21 - 22 maart	Warming Up (Braasem, ZV Braassemermeer)
2 - 3 mei	Y-Toren Race (ZV Het Y, ORC)
9 -10 mei	Sprintwedstrijden (Kaag, KWV De Kaag)
29 - 30 mei	NMV regiotreffen Noord (jachtwerf Kuiper, Sneek)
4 - 5 juni	Harlingen-Terschelling race (Harlinger Watersportvereniging)
19 - 20 juni	Ronde om Noord-Holland (YSY, Lelystad)
19 - 21 juni	Deltaweekend (Colijnsplaat, ORC)
3 - 5 juli	NMV zomerevenement 2020 (Durgerdam, ZV Het Y)
22 - 26 juli	100st Kaagweek (Kaag, KWV De Kaag)
5- 8 augustus	Zweeds kampioenschap (Björkö, bij Göteborg)
12 -16 augustus	Sail Amsterdam
20 - 22 aug.	Deens kampioenschap (Dragør Sejlklub, Copenhagen)
20 -23 aug.	NMV Waddentocht
28 - 29 aug.	24 Uurs zeilrace (Markermeer/IJsselmeer, Kustzeilers)
2 - 6 september	Hiswa te Water (Lelystad)
4 - 6 september	Pampusregatta (IJmeer, ZV Het Y, ORC)
11 - 13 sept.	International IF event (St. Maves, Cornwall)
11 - 13 sept.	Zuiderzee regatta (NK ORC4, KNR&ZV Muiden)
19 - 21 sept.	Kilorace (Ketelmeer, www.kilorace.nl)
24 - 25 oktober	Cooling down (Braasem, ZV Braassemermeer)
31 oktober	NMV ledenbijeenkomst (de Barg, Boskoop)

toegekend aan een verenigingslid dat een bijzondere presentatie heeft geleverd. De wisselprijs werd uitgereikt aan Romke en Rita Woudstra, voor hun inzet en grote betrokkenheid bij de vereniging. Sinds de oprichting van de vereniging zijn zij (bijna) altijd aanwezig geweest bij onze evenementen en ze zijn een inspiratie voor andere Marieholm-zeilers om buitengaats te gaan en verre kusten te verkennen. Onder luid applaus werd de prijs in ontvangst genomen door het overdonderde tweetal.

Na de borrel was het tijd voor de presentatie van Ysbrand Endt. Ysbrand is een professionele zeiler die, samen met zijn partner Christa ter Brinke, al eerder een bijzondere lezing gaf voor de vereniging over de Transat 650, die zij samen solo voeren. Het werd een interessante presentatie over onderdelen van het wedstrijdzeilen die we zelf mochten uitkiezen. Aan de hand van zijn persoonlijke ervaringen behandelde hij de onderwerpen op zo'n manier dat ook op de toerzeilers enthousiast waren. Hij behandelde bijvoorbeeld welke strategieën je kan volgen bij de start van een wedstrijd. Een start vanaf het pin-end heet bij ons in het team sindsdien een 'Ysbrandje'. Daarna dineerden we met zijn allen aan een lange tafel en bleef het nog lang gezellig.

Redactie MarieTeam

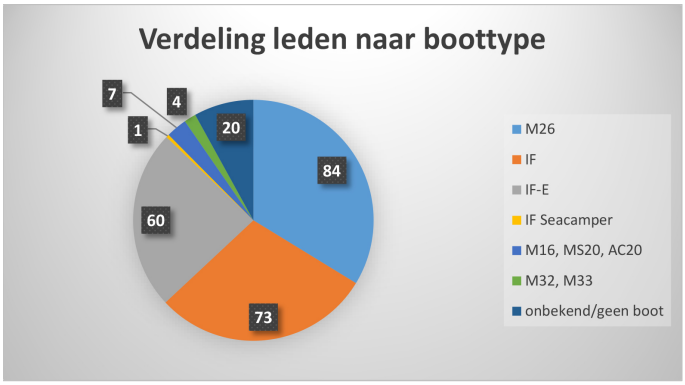

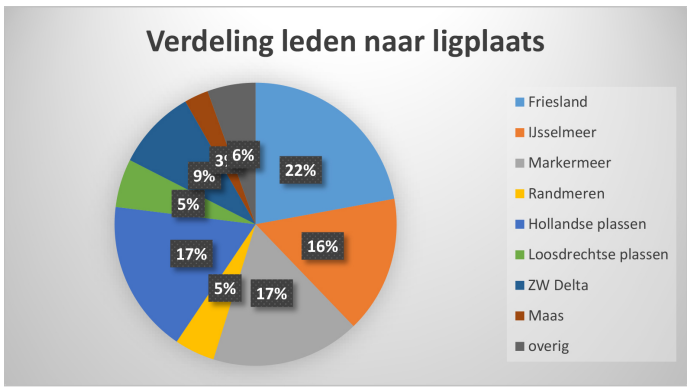

Berichten uit de vereniging

Workshop Splitsen moderne lijnen

De vereniging organiseerde voor de Federatie Polyclassics een workshop over de laatste ontwikkelingen in het toepassen van moderne lijnen en het splitsen ervan. Jan-Willem Polman van de Lijnenspecialist gaf de presentatie en had een hoop voorbeelden en materiaal meegenomen. Op pagina 47 van de MarieTeam staat een impressie. Instructiefilmpjes staan op de website van de Lijnenspecialist.

Workshop moderne lijnen en splitstechnieken door Jan-Willem Polman van de Lijnenspecialist.

Website

De website van de vereniging heeft achter de schermen een update gehad waardoor de snelheid aanzienlijk is toegenomen. De volgende stap zal zijn de inhoud aan te vullen en te actualiseren. Daarna gaan we enkele wijzigingen doorvoeren, het is een wens om de startpagina dynamischer te maken.

Nieuwe IF

De Nieuwe IF was weer present tijdens de Hiswa te water in september. Leden van de Marieholmvereniging waren aanwezig om vragen over de boten en de vereniging te beantwoorden. De week voor de Hiswa verscheen het blad Zeilen met een vaarttest van de nieuwe Seacamper IF versus de Marieholm IF (editie 09-2019). Betere promotie kun je niet hebben. Jachtwerf Kuiper was uitvalsbasis voor de vaartest, Karel Kuiper vertelt erover in deze MarieTeam (pagina 46).
Het afgelopen jaar was er vertraging in de productie van de IF. De werf in Polen waar de IF gebouwd wordt, liep tegen een personeelsverloop aan. Werknemers vertrokken naar bedrijven in West-Europese landen. Na overleg zijn SeacamperIF en de Poolse werf tot overeenstemming gekomen om het productieproces in 2020 voort te zetten.

New IF op de Hiswa te water.

Dubbeltest IF in Zeilen september.

Federatie Polyclassics

Binnen het bestuur van de Marieholmvereniging is dit jaar meermaals gesproken over de Federatie Polyclassics, de ontwikkelingen in de activiteiten, de relevantie voor onze leden en onze bijdrage aan het geheel (mensen en contributie). In de laatste bestuursvergadering (oktober 2019) is besloten om ons lidmaatschap aan de Federatie Polyclassics per 1 januari 2020 te beëindigen. Tussen de vereniging en de federatie blijven wel contacten bestaan.

Marieholm IF & M26 owners group

Er zijn verschillende internationale FaceBookgroepen ontstaan. Bovenstaande is de grootste groep met 481 leden en is een open groep. Het is ontzettend leuk om ook internationaal kennis en ervaringen uit te wisselen. Na de Russen zijn nu ook Australieërs, Engelsen en eigenaren uit San Francisco aangehaakt. Fantastisch is een filmpje van Vadim Ain waarbij dolfijnen voor zijn boot zwemmen op de Zwarte Zee.

Russische contacten via FaceBook.

Ledenbijenkomst De Barg

Dankzij een belronde onder nieuwe leden kwam een recordaantal nieuwe deelnemers naar de ledenbijeenkomst op 2 november. Veel mensen gaven zich op het laatste moment op of kwamen spontaan. Het is duidelijk dat de vereniging leeft: een vrolijk geroezemoes vulde de ruimte van de sfeervol verbouwde hooischuur. Iedereen kon zich deze middag nadrukkelijk bemoeien met de koers en activiteiten van de vereniging. Het resultaat zijn een aantal concrete voorstellen voor een Waddenzeiltocht, een Internationaal Event, een aanklikbare Marieholm en workshops ter ondersteuning.

'Uitbater' Hans Verdel had alles bij binnenkomst klaar: thee en koffie met taart en de houtkachel aan. Alle zeilgebieden waren vertegenwoordigd en de verhouding toerzeilers wedstrijdzeilers was fiftyfifty. In Gaastmeer lijkt een nieuw Marieholm-nest te ontstaan. De deelnemers stelden zich voor en vertelden over hun ultieme zeilmoment. Als 'spreekstalmeester' moet ik ze complimenteren: ze deden dat keurig binnen de tijd en er werd veel gelachen.

Er moest ook gewerkt worden. We hebben nagedacht over de koers van de vereniging aan de hand van vier thema's, niet toevallig de vier thema's die we verleden jaar hadden besproken. De actiepunten van verleden jaar zijn geëvalueerd: wat hebben we gerealiseerd en wat behoeft nog aandacht komend jaar? En natuurlijk mocht er weer gestickerd worden op favoriete ideeën. De groepen leverden een goede weergave van de belangstelling. Om de creativiteit te bevorderen had ik bedacht dat de groepen hun beste plan zouden presenteren aan de hand van een 'filmposter' met pakkende titel, beeld en 'stars'. Als voorbeeld had ik er zelf twee in elkaar geflanst. Om de druk op te voeren zouden er 'Oscars' uitgereikt worden...

De jury had een klein probleem: we hadden geen Oscars. Toevallig er lagen vier appels op de piano. De grootste appel ging naar de 'Aanklikbare Marieholm', de minder grote naar de 'Waddentoertocht' en de twee kleinere naar het 'Internationaal Event' en de 'Workshops'. De uitreiking leverde veel hilariteit op en ging naadloos over in de borrel. Een enkeling vertrok om zijn verjaardag te vieren of omdat hij nog een lange reis naar huis had. De anderen lieten zich de stampotten goed smaken.

Redactie MarieTeam

Toerzeiltocht

Paul van den Hoek presenteerde een meer uitgewerkt plan voor een toerzeiltocht naar het Duitse wad. De 'Toerzeilers hadden daarvoor mijn voorbeeldposter weer aaneengeplakt, die ik tot grote schrik van Romke Woudstra had doorgescheurd –zijn boot stond erop-. Je kan zeggen dat toerzeilers lui zijn maar ook vindingrijk. Uit hun analyse blijkt dat doel en datum succesfactoren zijn maar wanneer de tocht gehouden wordt, hielden zij ook open: juni of september.

Professionalisering wedstrijdzeilen

Op het gebied van het wedstrijdzeilen werd dit jaar veel bereikt: sprintwedstrijden op de Kaag, deelname aan de ORC en tijdens het zomerevenement werd een begin gemaakt met het vergelijken van de voorzeilen. De 'wedstrijdzeilers' bij monde van Hanz Zwart willen in 2021 een internationaal event en hebben al een sponsor op het oog. Komend jaar wordt de kennis van de wedstrijdregels opgefrist.

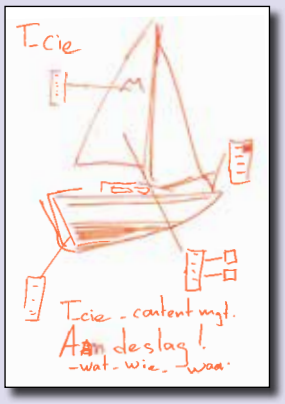

Technische Commissie

De mannen van de techniek bogen zich over de zichtbaarheid van de Technische Commissie en de rol van het forum daarin. Wie klust waaraan?. Hans ten Cate presenteerde het idee van een 'aanklikbare' Marieholm op de website. Als je bijvoorbeeld met de cursor over het roer zou gaan dan lichten de onderwerpen die beschikbaar zijn over het roer, zoals 'roerophanging' en 'vocht in het roerblad', op.

Workshops

Wij van 'Workshops' adviseerden om praktische workshops te houden gericht op de Waddentoerzeiltocht Zo kun je deelnemers actief betrekken bij de voorbereidingen door hen zaken als veiligheid, navigatie (getijden) en marifonie (DNS group call) te laten uitzoeken en onderling te bespreken. Deze formule is ook toepasbaar voor de professionalisering van het wedstrijdzeilen.

Albert Drenth

The Big Blue in Lemmer.

Even voorstellen

Toen ik in maart 2017 vrienden vergezelde bij het varen van de Staande Mastroute realiseerde ik me dat het tijd werd om zelf een boot te zoeken. De vrijheid om te zeilen wanneer je wilt, gezelligheid van vrienden aan boord, de technische uitdagingen van onderhoud en het je eigen maken van de boot. Ooit op het Zuidlaardermeer begonnen in een Optimist en 16m2, later regelmatig (mee)gezeild op grotere zeilboten. Onder andere op het Wad, in Zeeland, op de Noordzee en een paar keer op de Middellandse Zee. Ondanks dat ik vele jaren met een platbodem op het Wad ben geweest en de dynamiek van stroming, eilanden en droogvallen erg kan waarderen keek ik al jaren naar polyclassics.

Binnen een dag na het varen met de vrienden heb ik de voors en tegens van de verschillende classics nog eens naast elkaar gezet en toen kwam de IF-E als enige optie naar voren. Mooie lijnen, goede zeileigenschappen, genoeg lengte voor lange mensen om te slapen (niet zitten), prima solo te zeilen en een dieselmotor voor hulp bij tochten over zee. Nog geen dag later ben ik langs Doornbos gereden om te zien wat ze hadden liggen. De beste optie kwam net uit Zweden en had geen zeilen, interieur etc. Eigenlijk ging mijn interesse meer uit naar een IF-E die zeilklaar was en het eerste jaar geen noemenswaardig onderhoud nodig had. Hetzelfde weekend stond ik nog bij zeilschool `De Kikkert` in Lemmer om The Big Blue in de winterstalling te bekijken en de deal was meteen rond. Mede door de algemene staat en omdat de boot al was uitgerust met een log-dieptemeter, touchscreen navigatie en reddingsvlot, maar zeker ook door het bijzonder leuke contact met de familie die de boot verkocht. De week erop ben ik weer naar Lemmer gereden om de boot samen met de zoon van de familie op te tuigen en ik kon aanschuiven bij avondeten en blijven slapen.

De volgende ochtend vertrokken richting Enkhuizen en na nog een paar etappes (Durgerdam, Scheveningen, Hellevoetsluis) lag de boot in Strijensas. Al met al nog geen 14 dagen na het begin van dit verhaal. Ik was nooit eerder in Strijensas geweest, maar had op aanraden van een vriend ongezien een plek besproken en was erheen gezeild. Na één seizoen er toch voor gekozen om de boot meer richting Haringvliet te verplaatsen (Hollands Diep betekende nogal veel opkruisen tussen de tonnen om op het Haringvliet te komen) en zodoende de afgelopen twee seizoenen met veel plezier Marina Numansdorp als thuisbasis.

De grootste investeringen zijn tot nu toe gereedschap geweest voor onderhoud, maar de elektronica begint inmiddels aan een spurt. Twee winters geleden heb ik het onderwaterschip een week lang grondig geschuurd en voorzien van een courant verfsysteem.

Net voor de winter een Watcheye AIS geïnstalleerd en op het Raymarine scherm aangesloten. Komende winter gaat het gehele interieur eruit om de binnenkant een opfrisbeurt te geven. Verdere projecten voor komende winter zijn vooral nieuwe zeilen en zelfbouw elektronica voor het scheepsnetwerk: windmeter (PeetBros+ESP32), sensoren tankinhoud diesel en water, hellings- en kantelhoek aansluiten.

Het afgelopen jaar heb ik met veel plezier deelgenomen aan evenementen van de vereniging en heb ook zeker de intentie om dat voort te zetten. Tot snel, op de kant of het water!

Albert Drenth
IF Big Blue

Bij Tiengemeeten.

Auke Eelkema en Maartje Roos

Even voorstellen

Ik ben Auke Eelkema. Samen met mijn vriendin Maartje Roos, met wie ik in Heerenveen woon, heb ik eind 2018 een Marieholm gekocht. Maartje is 33 jaar, kunstenaar, creëert magische fotografische beelden. Ik ben 38 jaar, in het dagelijks leven commercieel verantwoordelijk voor een Frans bandenbedrijf in het Noordelijke deel van Nederland voor de banden bedoeld voor professioneel off-highway gebruik.

Beiden hebben we van huis uit helemaal niks meegekregen wat betreft zeilen. En gek genoeg – voor een Fries – was het in Zeeland, een jaar of 15 geleden zittend aan het Veerse Meer, dat ik dacht "goh, dat zeilen is misschien wel iets voor ons". Daar begon het dus. Ik kocht het boek "De leidraad voor zeilers" en op marktplaats zocht ik naar een boot. Samen met mijn broer kocht ik een VB 480. Deze werd al snel vervangen door een polyvalk. En zo ontdekte ik als student dat er goed geld te verdienen was in de aan- en verkoop van gebruikte boten. Er volgden tientallen Valken en later ook een paar Randmeren. Tijdens een tochtje op het Pikmeer bij Grou – het zal een jaar of 10 geleden zijn geweest – werd ik verliefd op de prachtige lijnen van een blauwe boot die voorbijzeilde. Dit bleek na veel speurwerk een Marieholm te zijn geweest.

Hoewel ik bleef zeilen raakte ik verslaafd aan iets heel anders, wielrennen. Hier is de afgelopen 10 jaar serieus veel tijd in gaan zitten. Na zo'n beetje alle voorjaarsklassiekers gereden te hebben en de meeste Alpencols samen met Maartje te hebben bedwongen, besloot ik vorig jaar tijdens de vakantie dat het tijd werd mij ergens anders op te richten en eindelijk eens een Marieholm te kopen. Tot grote ergernis van Maartje heb ik tijdens de vakantie alles gelezen wat er op internet te vinden is m.b.t. de Marieholm. Ook pleegde ik alvast telefoontjes voor het bezichtigen van te koop staande boten. Samen met mijn beste vriend Jarno hebben we er zo'n 10 gezien. Maar helaas voldeed geen een aan onze wensen.

Ergens in september 2018 liep ik met mijn vader langs de Zuiderhaven in Harlingen. Hij vertelde over de avonturen die hij als 17-jarige had beleefd op zijn reis per schip rond Afrika, waarop ik

Auke Eelkema.

Maartje aan de lier.

hem vertelde over mijn ultieme wens om "later als ik groot ben" ooit nog eens de wereld rond te zeilen, en onze - meer concrete plannen - om een Marieholm te kopen. En terwijl ik de boot omschreef lag ze daar ineens voor ons aan de steiger, onze 'nieuwe' boot. Maar dat wist ik toen nog niet. Mijn vader kon nauwelijks geloven dat je met zo'n kleine boot de zee op zou kunnen. Een paar weken later liepen we langs dezelfde kade. Ook de boot lag nog op dezelfde plek. Ik googlede de plaatsnaam en de naam van de boot en via google images vond ik een verlopen advertentie op 'scanboat.com'. Toch besloot ik het 06-nummer te bellen. De boot bleek nog steeds te koop. Het ging om een IF uit 1983 waar in de jaren 90 in Duitsland een inboard Ruggerini was ingebouwd. Een afspraak met de buitengewoon vriendelijke eigenaar was snel gemaakt. Diezelfde avond nog kreeg ik per mail een map met foto's van alle verbeteringen die de afgelopen 2 jaar waren aangebracht toegestuurd. Extra dek-rompverbindingen, speciale wandputtings, knieschotten, nieuwe verstaging, nieuwe zeilen, keerkoppeling, enz, enz, enz. We gingen kijken. De eigenaar had weinig tijd, maar we mochten de rest van de dag wel op de boot blijven en hem binnenstebuiten keren als we daar behoefte aan hadden. Later die dag appte hij dat als ik zin had we later die week samen het wad op zouden kunnen gaan en dat hij bij een eventuele koop zou helpen de boot winterklaar te maken. En zo geschiedde. Bij de eerste tocht op het wad, tussen Vlieland en Terschelling wist ik het meteen: dit is wat ik wil! Jarno zei al "als je deze niet koopt, ga ik nooit meer met jou mee een boot bekijken. Dan wil je er namelijk gewoon geen". Hoewel niet per se noodzakelijk, zijn inmiddels KVB 1 en 2 behaald. De vaste ligplaats werd Watersport Centrum Lemmer. Een mooie plek van waaruit we het afgelopen seizoen het IJsselmeer hebben verkend en heel, heel veel hebben geleerd en beleefd. De eerste keer het IJsselmeer op, onvergetelijk. Net als de eerste keer solo, de eerste overnachting, de eerste keer met de spinnaker zeilen, de eerste keer bij nacht varen en de eerste keer windkracht 6 en niet weten hoe te reven. Stom natuurlijk en op dat moment echt niet leuk. En de eerste onweersbui, niet voorspeld, maar wel erg beangstigend. Maar bovenal enorm genoten van ons bootje. Volgend jaar willen we het wad op en als het een beetje mee zit de oversteek naar Engeland maken.

Auke Eelkema

De stap naar de ORC

Wat is ORC en wat kunnen we ermee? Commissaris Wedstrijden Wouter Versluis vertelt wat het handicapsysteem inhoud, hoe het berekend wordt en waarom we als vereniging graag meedoen met ORC wedstijden.

ORC staat voor Offshore Racing Congres, dit is een internationale organisatie die als missie heeft:
Het wedstrijdvaren met zeewaardige jachten van verschillende ontwerpen, soorten en constructies op een eerlijke en billijke basis te bevorderen met inachtneming van de vastgestelde regels.

ORC Rating-systemen (ORC International en ORC Club) gebruiken het International Measurement System (IMS) als een meetplatform en het ORC Velocity Prediction Program (VPP) om boten met verschillende kenmerken in grootte, romp , roer, kiel, vorm en configuratie, stabiliteit, tuigage, zeilen, schroefbladen en vele andere details die hun theoretische snelheid beïnvloeden te beoordelen en te meten. Prestaties worden berekend op basis van de voorspelde bootsnelheden, berekend voor zeven verschillende ware windsnelheden (6, 8, 10, 12, 14, 16 en 20 knopen) en acht ware windhoeken (52°, 60°, 75°, 90°, 110°, 120°, 135° en 150 °), plus de twee 'optimale' VMG (Velocity Made Good) hoeken.

Uit deze matrix van voorspelde prestaties worden verschillende handicaps en handicapsystemen berekend. In Nederland wordt er voor nationale wedstrijden voor het ' triple number handicap systeem' gekozen. Zo ontstaan er voor twee soorten wedstrijden (kortebaan, langbaan) steeds drie handicaps voor verschillende weertypen (licht, medium en zwaar). Daarnaast is er een General Purpose Handicap (GPH) dat gebruikt wordt om schepen met elkaar te vergelijken en klassen in te delen.

ORC-meetbrieven zijn er in verschillende classificaties: voor volledig gemeten schepen en zeilen is er een ORC International-meetbrief. Daaronder komen ORC Club en ORC Declared meetbrieven waarbij de rating steeds op minder gegevens en minder metingen is gebaseerd. Voor de ORC Declared, de meetbrief waar de IF's dit jaar onder gezeild hebben, zijn de handicaps door het Watersportverbond berekend op basis van aangeleverd lijnenplan en eenheidsklasse gegevens. Adri van de Velde heeft deze informatie aangeleverd vanuit de Zweedse klassenregels.

De organisatie van elke race of regatta zal bepalen of ORC International-, ORC Club- of ORC Declared-certificaten vereist zijn voor deelname. Alle certificaattypen kunnen in elke race worden gemengd en zijn volledig compatibel. ORC 1 t/m ORC 4 zijn klassen-indelingen naar hoogte van de handicapgetallen waardoor meer vergelijkbaar presterende boten tegen elkaar varen in een klasse. Ook hier geldt dat de klassen gemend kunnen worden en volledig compatibel zijn.

De in Nederland veel gebruikte SW-rating staat voor Snelheid Watersport en is bedoeld voor onderlinge clubwedstrijdjes. Het is niet bedoeld voor officiële wedstrijden; er zijn geen regels en er is geen controle. De verantwoordelijkheid voor toewijzen van SW-cijfers aan individuele boten berust bij de cluborganisatoren. Ter ondersteuning verspreidt het Watersportverbond jaarlijks de 'SW-Cijfers per boottype' en enkele hulpregels om desgewenst te corrigeren voor de verschillen in zeiluitrusting. De SW-cijfers per type (de lijst van het Watersportverbond) zijn gebaseerd op handicaps van ORC gemeten schepen.

Gemengd startveld ORC-klass.

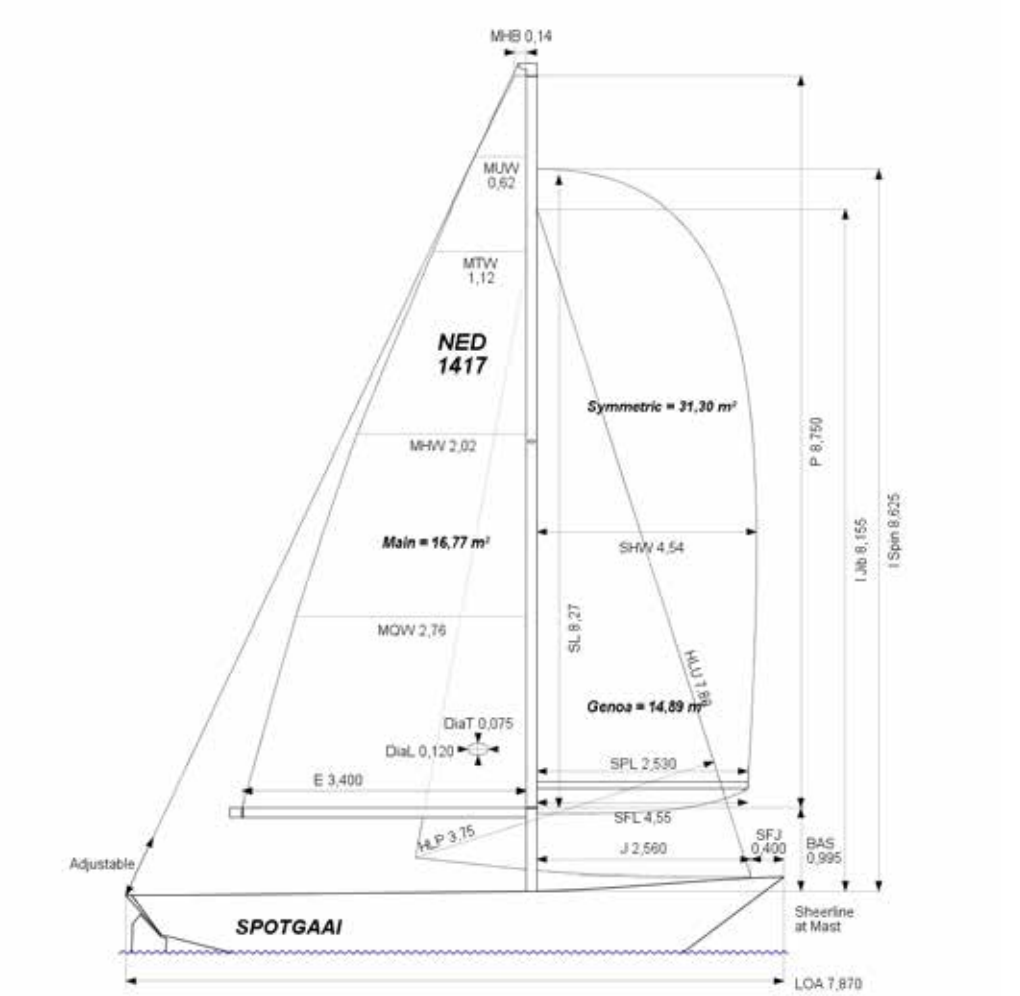

ORC
Offshore Racing Congress
World leader in rating technology

2019
ORC Club
Certificate

Rating office

Watersportverbond
Tel: 030-3077500
rating@watersportverbond

www.watersporters.nl

watersportverbond

BOOT

Naam **Spotgaai**
Zeilnr. **NED 1417**

GPH

812,1

TYPE

Type	**IF**
Ontwerper	**Tord Sunden**
Bouwer	**Marieholm**
Serie datum	**01-1974**
Bouw datum	**01-1974**
Leeftijd vergoeding	**0,487%**

OPMERKINGEN

OWNERS DECLARED 2016

ROMP

Gegevens	**nedo1417**	LOA	**7,870m**
Offset	**ifbat3.off**	MB	**2,200m**
Gewicht	**2.163kg**	Diepg.	**1,193m**

IMS Division	**Cruiser/Racer**	Dyn Vergoeding	**0,574%**
Voorkajuit	**Ja**	Bouwwijze	**Massief**
Kunst Verst.		Aramide kern	
Trapeze		Carbon roer	
		Lichte sceptors	

IMSL	**6,053m**	VCGD	**0,988m**	Sink	**7,64kg/mm**
RL	**4,810m**	VCGM	**-0,199m**	WS	**14,47m²**
LSM0	**5,986m**	DLR (Gew / Lengte Ratio)			**10,0843**

Water ballast **0** Trimroer
BLR Index **0,0000**

SCHROEF

Type **Geen schroef**

CENTERBOARD

Nvt

Certificaat

Nummer
Afgifte **27-3-2019**
ORC Ref **NL00015879**
VPP versie **2019 1.01**
Geldig tot **31-3-2020**

Bemanningsgewicht

Default	331kg
Maximum	**340kg**
Minimum*	**255kg**

**when applied by the NoR and SI*

Trim bekrachtiging

Extra rating opties

	ToD	ToT
Double H.GPH	**823,8**	**0,7284**
Double H.OSN	**802,1**	**0,7481**
Z-Spi alg.	**841,0**	**0,7134**
Z-Spi offshore	**811,6**	**0,7392**

Maximaal aantal zeilen

Voorzeilen **5** Spinnakers **3**

Spinnaker configuratie

Symm.	**Ja**	**31,30**
Asymm.	**Nee**	
Vliegend	**Nee**	
Spi-boom	**Ja**	

Klasse Lengte

CDL = **5,432**

Stability (Estimated)

Limit Positive Stab.:	**132,2°**
Stabiliteits Index	**135,0**

RATING OPTIES

	COASTEL / LONG DISTANCE			WINDWARD / LEEWARD		
Time on Distance	**787,8**			**878,9**		
Time on Time	**0,7617**			**0,7680**		
Triple number	Laag	Midden	Hoog	Laag	Midden	Hoog
Time on Distance	**934,8**	**717,0**	**645,3**	**1203,2**	**882,7**	**773,6**
Time on Time	**0,7221**	**0,9414**	**1,0460**	**0,5610**	**0,7647**	**0,8726**

Eigenaar

Adri van de Velde
Spanjaardstraat 1
4472 AR `s-Heer Hendrikskinderen
164621

Ondergetekende, verklaart hierbij zich aan de ORC regels en reglementen te houden

Handtekening

Wat staat er in de Meetbrief?

Tekening: Een weergave van het jacht met daarop alle opgenomen maten.

GPH*: Het General Purpose Handicap , het algemene handicapgetal, en wordt gebruikt om schepen met elkaar te vergelijken of om klassen in te delen. De GPH vind je altijd op deelnemerslijsten.***CDL***: Class Division Length, ofwel een getal dat de potentiële aandewindse prestaties van een jacht uitdrukt en dat de basis vormt voor indeling in ORC-klasse l, 2 , 3 of ORC 4.*

Rating options*: In dit vak staan cijfers waarmee de wedstrijdleiding de gevaren tijd of de gevaren afstand kan verrekenen om de score te bepalen. Het eerste onderscheid is tussen langebaanwedstrijden en wedstrijden rond een indewindse en benedenwindse boei. Voor elk van deze type wedstrijden is er een cijfer voor* **Time on Distance** *(ToD) en* **Time on Time** *(ToT). Deze getallen zijn uitkomsten van dezelfde berekening. Het verschil is welke formule de organisatie toepast: delen door of vermenigvuldigen met het opgegeven getal.*

Tabellen: *Hier staan voor de long distance en de windward/leeward drie tabellen: laag, medium en hoog, met elk weer een ToD- en een ToT-vermelding. Laag (low) wordt gebruikt bij weinig wind: tot 9 knopen, medium tussen de 9 en 14 knopen en hoog (high) bij windsterktes boven de 14 knopen. Dankzij dit triple number, gecombineerd met long distance of windward/leeward, maakt een ORC-meetbrief zelfs duidelijk dat sommige jachten het in bepaalde omstandigheden beter doen, en compenseert dat.*

Target speeds: *Op de achterkant van een ORC-meetbrief staat een tabel met target speeds: de theoretische snelheid van de boot bij verschillende windsterktes in verschillende hoeken ten opzichte van de wind. Wedstrijdteams plakken de lijst met deze snelheden in de kuip, zodat ze met windmeter en log kunnen zien of ze op voldoende niveau presteren.*

bron Zeilen, april 2019

De ORC meetbrief biedt ons de mogelijkheid om met een eerlijke rating in een sterker wedstrijdveld te zeilen. Het Watersportverbond heeft op basis van de klassenvoorschriften een standaard rating kunnen opgesteld. De boten die voldoen aan de klassenregels kunnen een ORC meetbrief aanvragen op basis van deze gegevens. Als promotie wordt de ORC owners declared meetbrief het eerste zeilseizoen tegen een gereduceerd tarief van 25,- euro verstrekt. De IF-boten die hier gebruik van willen maken kunnen het aanvraagformulier invullen en zullen dan een meetbrief krijgen op basis van de one design regels.

Elk individueel schip (dus ook elk type Marieholm) kan zich ORC Club laten meten en certificeren; dan kan de rating nauwkeuriger bepaald worden. Dit geeft een betere handicap omdat ontbrekende waarden conservatief meegerekend worden. Meetbrieven van alle ORC gecertificeerde boten zijn in te zien op data.orc.org.
Wil je meer informatie over de ORC klasse kijk dan op de website van de Noordzeeclub (noordzeeclub.nl). Ook op de site van het Watersportverbond staat informatie onder wedstrijdzeilen/meetbrieven-en-licenties/orc-ratingsysteem.

Wouter Versluis
Commissaris Wedstrijden

De IF Sister Ray van Hans Verdel en de Black Pearl van Hylke Steensma, een Extra Paulette. Een kwarttonner ontworpen voor de ORC. De ORC rating maakt mogelijk dat de boten tegen elkaar kunnen varen in officiële wedstrijden van het Watersportverbond.

NK ORC 4 Muiden

Het NK ORC 4 2019 vond plaats van 20 tot 22 september in Muiden. Voor het eerst in jaren was een groot veld ORC 4 bij elkaar. Door de actieve lobby van Hylke Steensma van de 1/4 ton klasse was de ORC 4 het grootste ORC NK dit jaar met 24 deelnemers. Een mooie mix aan verschillende boten waaronder een grote groep 1/4 tonners en een viertal IF's met een gemene deler: een GPH van 720 of meer.

Een groeiende groep IF's vaart al enkele jaren wedstrijden in een eenheidsklasse op de Braassem en de Kaag. Dit jaar is een eenheidsklasse ORC meetbrief aangevraagd voor de IF. Dit verlaagt de drempel voor de IF's om een ORC meetbrief aan te vragen omdat de boot niet gemeten hoeft te worden zolang deze aan de eenheidsklassenregels voldoet. Met IF team Sister Ray hebben we dit jaar meegedaan aan het Deltaweekend in de ORC 4-klasse. Dit was een mooie kans om te zien hoe de eenheidsklasserating het doet in een veld met een handje vol 1/4 tonners. We wisten de eerste plaats te bemachtigen waarbij we 1/4 ton topper Ben Hoefsloot met zijn Furie achter ons wisten te houden. Dit gaf perspectief voor het NK.

24 Boten aan de start, in aantal de grootste ORC-klasse.

Vrijdag werd er gestart met een middellangeafstandswedstrijd met een wind die licht begon en toenam gedurende de wedstrijd. In een voordewinds rak schoof het hele veld als een harmonica in elkaar wat voor ons niet ongunstig uitpakte en we wisten deze wedstrijd op handicap te winnen. Op de zaterdag en zondag werden 7 korte wedstrijden van rond een uur gevaren. Het waren heerlijke wedstrijden met zon en van 6-20 knopen wind. Het wedstrijdcomité van Muiden heeft mooie eerlijke banen weten te leggen. De IF's Yansã en Eeve streden mee in de voorhoede van het klassement waar we concurrentie kregen van wederom Ben Hoefsloot in zijn Dehler Sprinta, Bart Snel in zijn Robber 3E en Marco Nell met zijn Samourai mk1. De Samourai is een 'sleeper' waarvan je niet op het eerste gezicht zou denken dat het bootje zo hard zou gaan. Voor ons in de IF was het devies: vrij varen. Met op papier de langzaamste boot van de vloot en het hoge gewicht (2200 kg) ten opzichte van de andere boten is het veel waard om in vrije wind te kunnen varen.

Team Sister Ray bestaat uit mijn vader Hans op het voordek en Sarina als trimmer die het al 3 jaar tussen ons 'Verdelletjes' uit weet te houden. We zaten in een heer-

lijke flow waarbij het ons heel goed lukte om de boot op snelheid te houden. Hierdoor wisten we een constante serie neer te zetten van 1e en 2e plekken met een misser op plek 5. Dit bezorgde ons de 1e plek van het evenement met achter ons de Sprinta van Hoefsloot en het Robber 3E van Snel. Onze IF vrienden kwam op een 5e, 6e en 20e plek.

Len Verdel
IF SIster Ray

Zuiderzee Regatta kent grootste ORC-kampioenschap van 2019

Afgelopen weekend zeilden 35 kajuitzeilboten vanuit Muiden de Zuiderzee Regatta. Naast de ORC 4 klasse voer ook de Pion klasse mee en voor beide klassen was het evenement het Nederlands Kampioenschap. Het ORC 4 veld telde maar liefst 24 inschrijvingen en was daarmee het grootste ORC kampioenschap van 2019. Dat belooft voor de toekomst.

Vrijdagmiddag werd op het IJmeer en het Markermeer een middellange baan van circa 15 mijl gevaren. In het ORC 4 veld voeren 15 kwarttonners mee. Voor hen was het evenement de finale van hun Dutch Quarter Ton Cup, de jaarprijs van de 1/4 tonners.

Op zaterdag werden in de zandput voor Muiden vier spannende up/down wedstrijden gevaren. Het veld ORC 4 boten lag dicht bij elkaar en de bemanning van het finishschip had het soms erg druk. Binnen een minuut kwamen soms 15 of 16 boten onder spinaker over de finish. Het filmpje dat standaard werd gemaakt was dan ook onmisbaar bij het vaststellen van de uitslag
Na de wedstrijden op zaterdag bleek de Marieholm IF ‘Sister Ray’ van Hans Verdel een niet te kloppen boot. Een paar 1/4 tonners zoals de Sprinta ‘Furie’ van Ben Hoefsloot en de Robber 3E ‘Second Wave’ van Bart Snel konden nog een beetje in de buurt blijven. De gebroeders Nell voeren met hun Samourai 740 1/4 tonner (een ontwerp uit 1968) voor het eerst mee met de gemeten 1/4 tonners en konden met hun oude boot en dacron zeilen erg goed meekomen in de top.

“Een geweldig evenement en super om in zo’n mooi groot divers veld mee te racen. De deelnemende boten waren erg verschillend maar de strijd op het water was super spannend en vaak erg close en secondenwerk. Volgend jaar zijn we er weer bij en we hopen op nog een groter veld.”

Zondag werden de laatste drie up/down wedstrijden gevaren. Het weer was wederom super en de banen lagen er fantastisch bij. Uiteindelijk won ‘Sister Ray’ het Nederlandse Kampioenschap en ging met de blauwe kampioenswimpel naar huis. Op een tweede plaats finishte Ben Hoefsloot en als derde Bart Snel.

De uitslagen zijn te vinden op http://www.manage2sail.com/nl-NL/event/ZZR19#!/

Bron: Clubracer.be

Goed verzekerd het water op

De Bootverzekering voor én door watersporters!

Watersport zit in onze genen. Wij zijn de grootste bootverzekeraar in Nederland én ervaren watersportspecialisten. Ons team Bootverzekeringen staat voor u klaar voor informatie over de verzekering of hulp als u onverhoopt schade heeft opgelopen.

nationale nederlanden

Meer weten?
Neem contact op met uw adviseur.
Of kijk op nn.nl/bootverzekering

Winterwedstrijden Kaag en Braassem

Deze winter werd er zowel op De Kaag als op het Braassemmermeer competitie gevaren. Op de Kaag stonden negen boten ingeschreven en op de Braasem acht.

Regenachtige omstandigheden in februari tijdens winterwedstrijden op De Kaag foto's Eric van den Bandt.

Michel Zandbergen (Yansã) won de competitie op de Kaag met één punt voor Hanz Zwart (Mission IF Possible). Op de Braasem werd Hans Verdel (Sister Ray) onbetwist kampioen. Hij werd winnaar van het schitterende halfmodel dat Adri van der Velde gemaakt had.

Op de Braasem domineerde de Marieholm de SW klasse. De andere boten in de klasse waren een H-boat, een Folkboat en de kwarttonner van oud-Marieholmzeilers Bert Bakker en Sietske Gnossen. Soms werd een moedige Laser aan het wedstrijdveld toegevoegd. Hij wist het de IF's bij de start nog best lastig te maken. Over de startlijn gedrukt worden door een Laser; het overkwam de Eeve. Er werden alleen op-en-neer banen gevaren soms wel vijf op een wedstrijddag. Erg goed voor het verbeteren van de boothandeling maar ook vermoeiend. De januariwedstrijd werd afgelast vanwege hardnekkige mist, die ondanks de wind maar niet wou verdwijnen.

In oktober zijn de wedstrijden op de Braassem weer gestart. Omdat de Kaagsociëteit wordt verbouwd zijn veel Kaagzeilers naar de Braasem gekomen. Negen IF's liggen gebroederlijk naast elkaar tot ze het eens in de maand tegen elkaar op mogen nemen.

Het was nat, hier de Fifty.

Heel nat.... winnaar competitie Kaag Michel Zandbergen, foto's Eric van den Bandt.

Eerste plaats voor Hans Verdel (Sister Ray) op het Braassemmermeer.

Start met Laser ingeklemd tussen IF's.

Adri van der Velde had zijn Sotgaai overgevaren vanuit Colijnsplaat, foto's WSV Braassemermeer.

LIJNENSPECIALIST.NL

Surinamekade 6 | 1019BV Amsterdam
www.lijnenspecialist.nl | info@lijnenspecialist.nl | 020- 4196412
www.facebook.com/delijnenspecialist | @lijnenspclst
Bekijk onze splitsinstructies op www.youtube.com/lijnenspecialist

Ons advies voor een *Marieholm*

Schoten: Cruiser24 Kmix Vallen: CruiserXTS of S-Cup (Stirotex kern)

De HT-race, een familiegeschiedenis

foto Kees Schout

Een paar weken voor de HT-race kocht ik op Marktplaats een antieke ansichtkaart van een boeier. Toen ik de verkoper vroeg om de kaart rechtstreeks naar mijn broer te sturen werd hij enthousiast. Hij vond het leuk dat iemand zoiets voor zijn broer deed en stuurde bij de kaart een briefje.

Daarin stond dat hij kaartjes en foto's van oud Harlingen spaarde. In dat kader kocht hij partijen ansichtkaartjes op en wat hij niet nodig had verkocht hij weer. Zo bekostigde hij zijn hobby. Nu wil het geval dat mijn overgrootvader met zijn tjalk overwinterde in Harlingen, dat mijn grootvader daar naar school ging en dat we daar foto's van hebben. Die foto's heb ik gescand en naar de verkoper gestuurd. Met de mededeling dat ik de HT ging varen. Zijn reactie was dat hij me bij de HT zeker tegen ging komen en dat hij dan een verrassing voor me had.

Start van de HT in 1914. De tjalk van de overgrootvader van Hans ten Cate is de 2e boot van links.

Het ophalen van de wedstrijdbescheiden in hotel Zeezicht.

De avond voor de HT-race meldde ik me met bemanning bij de wedstrijdleiding in Hotel Zeezicht. Daar kregen we een wedstrijdboekje. Als ik zo'n boekje krijg, lees ik het nooit echt; ik scan op wat ik denk nodig te hebben. Starttijden, vlaggen, borden, routes. De inleiding geloof ik altijd wel. Had ik maar beter geweten...
Terug aan boord bespraken we onder het genot van een borrel de plannen toen er op de het dek werd geklopt. De verkoper van de ansichtkaart! Jouke. Of ik me al in had geschreven en het wedstrijdboek had gekregen. En of me iets was opgevallen. Nou nee! Ik had niets bijzonders gezien. Dan moest ik beslist de inleiding bekijken. En daar kwam de verrassing. Jouke bleek de voorzitter van de Harlinger Watersportvereniging te zijn. Hij had in dat kader de inleiding van het programmaboekje het geschreven:

Bij de inschrijvingen zien we bekende namen. Zeilers die soms meer dan dertig keer de HT zeilden. Jaarlijks komen er gelukkig ook weer nieuwe zeilers bij. Hans ten Cate zeilt voor de eerste keer mee in een Marieholm IF. Wij kregen mailcontact via Marktplaats over een oude ansichtkaart. Hans mailde dat zijn overgrootvader schipper was en regelmatig op Harlingen voer en daar ook wel overwinterde. Het verhaal over Hans zijn overgrootvader en de zeilrace die vanuit Harlingen startte in 1914!! kunt u in ons programmaboekje lezen. De HT, de contacten, het is en blijft uniek.

Op de achterpagina van het programmaboek stond de foto die ik had gemaild en een stuk uit de Leeuwarder courant met de uitslagen van die wedstrijd. Dat was inderdaad een verrassing! Ik heb nooit geweten dat de foto's die we thuis hadden de tjalk van m'n overgrootvader bij de start van een Harlingen-Terschellingrace lieten zien.

Deelnemers in de Blauwe Slenk, foto Menno Onnes.

Olijfje, foto Menno Onnes.

Terug in Harlingen, foto ten Cate sr.

Dan de wedstrijd. De starttijden van de HT zijn zo gekozen dat de stroom grofweg mee is. Op de heenweg hadden we daarnaast een stevige wind mee die in de loop van de race aanwakkerde tot een stevige 4 Bft. Heerlijk zo op het Wad! Voor mij was het leuk om bij IFO in de buurt te varen. Een gelijke boot in de buurt laat zien dat je het ongeveer goed doet.
Bij de halfwindse start lagen we voor totdat IFO ons, geholpen door de spinnaker, voorbij ging. Wij hadden geen spinnaker gezet omdat het naar de eerst boei maar een klein stukje leek. Die beslissing was een mooie les; ook voor een klein stuk loont het zetten van een spinnaker. Het zette ons op een 100 meter achterstand die we tot bij VL8 aan het begin van de Vlietstroom niet goed konden maken. Bij de VL8 waren we IFO echter ineens kwijt. Dat maakte me onzeker. Het is een beetje een onoverzichtelijke plek waar je rondkijkend niet goed weet of je tegen Vlieland of tegen Terschelling aankijkt. En waar was de tegenstander die lang vlakbij was; hadden we iets verkeerd gedaan?
Eigenwijs zijn we doorgevaren richting finish in de Noordmeep. En dat bleek ook de bedoeling te zijn. IFO had bij de start een verwisseling-van-baan bord op het laatste moment gemist en bleek na aankomst in de haven vanaf VL8 een langere route te hebben gevaren.
Misschien wel het mooiste deel van de eerste dag was het stuk na de finish. Met halve wind en stroom mee op rompsnelheid door de nauwe Slenk was de GPS-snelheid ca. 15km/uur. Door de smalle geul en de droogvallende Groote Plaat leek de snelheid nog groter. Zo hard was ik met Olijfje nog nooit gegaan!

De terugweg was opnieuw een race. Bij een minder harde wind die nogal draaide was het minder spectaculair dan de dag ervoor. Opnieuw hadden we een mooie wedstrijd waarbij de IFO en Olijfje dicht bij elkaar bleven. In het stuk Westmeep, Vliestroom, Pannengat en Blauwe slenk wisselden we regelmatig van positie Leuk om te zien dat als je je best doet, gelijke schepen ook ongeveer even snel gaan. En spannend! Resultaat na twee dagen racen was dat we met Olijfje van de 34 ingeschreven boten in klasse 7 als 12e zijn geëindigd. Met een gezeilde tijd van 8:38:31 en een rating van 107.5 zijn we boten als de Saffier 8m Cabin voorgebleven. Een goed gevoel!

Voor mensen die hun boot goed beheersen, maar twijfelen over het wedstrijdelement, is het een prima eerste stap omdat er bijna geen boeirondingen zijn. Ook is het een stuk rustiger omdat iedereen dezelfde kant op gaat.
Voor mensen die hun boot goed beheersen, maar nog twijfelen over varen op het Wad is de tocht een prima kennismaking met dat Wad. Er is een goede begeleiding en de tijden en route zijn zo gekozen dat stroming en diepgang geen problemen geven.
Mij en m'n bemanning is de HT race erg goed bevallen. De 2020 editie wordt gevaren op donderdag 4 juni en vrijdag 5 juni en Ik ga zeker proberen er weer bij te zijn!

Hans ten Cate
IFe Olijffje

Eerste sprintwedstrijden Kaag groot succes

Op zaterdag en zondag 25 en 26 mei zijn op de Kaag de eerste Marieholm sprintwedstrijden gehouden. Wat een jaar geleden begon als een idee aan de bar, werd eind mei gerealiseerd: een officieus Nederlands Kampioenschap Sprint voor de groeiende Marieholmklasse. KWV De Kaag ontving ons gastvrij en organiseerde de wedstrijden. De groep wedstrijdzeilers van de Kaag en het Braassemermeer beleefde een geweldig weekend met 15 kortebaanwedstrijden.

In het Kaagnieuws stond dit verslag van Pippijn Wijnhoven.

Door het uitblijven van wind begonnen de wedstrijden op zaterdag met een uitstel van 2,5 uur en startte de eerste race om 14:00 uur met lichte wind. De Yansã startte meerdere malen bij het pin-end, maakte een lange stuurboordslag en profiteerde maximaal van een bovenboei die niet helemaal in de wind lag. Bij de start van de zesde race probeerde de Moody Blue overmoedig om tussen startschip en de stuurboordboeg van Sister Ray te komen. De manoeuvre pakte anders uit dan zij verwachtten: de boot kon niet wegkomen tussen de andere schepen en raakte het nieuwe startschip, waarvoor deze races als test golden.

De rustige weersomstandigheden bleven zaterdag de hele dag tijdens de zeven wedstrijden die gevaren werden. Hoe anders was de situatie op zondag: een toenemende zuidwestelijke windkracht tot 27 knopen dwongen bemanning en materiaal tot een uiterste inspanning. De eerste races gaven eenzelfde beeld in de uitslag als zaterdag, maar na de lunch veranderde er veel. De Yansã, leider in het klassement tot dan, viel ver terug. Een wissel van genua naar high aspect fok van de Mission IF Possible bleek een slimme zet. De Mission IF Possible wist bij de sterke wind de laatste vier races na de pauze hoogte en snelheid te houden en sloot de reeks af met vier eerste plaatsen. In het overall klassement werd Hanz Zwart met zijn gelegenheidsbemanning Jan Bredius en Age Smit eerste.

De winnaars van het weekend: Mission If Possible (oranje boot).

Zowel KWV De Kaag als de Nederlandse Marieholm Vereniging kijken terug op een geslaagd evenement. Het hele weekend is er op een sportieve en gezellige manier gezeild op een prachtige locatie Zaterdagavond genoten de zeilers van een heerlijk Captains diner en werden ambities uitgesproken voor een herhaling van het evenement volgend jaar! Inmiddels is de datum van de volgende wedstrijd op de Kaag bekend: 9 en 10 mei 2020.

Dus ook voor Marieholm-zeilers geldt het jaarthema van KWV De Kaag: Graag naar de Kaag!

Pippijn Wijnhoven
Voordekker IF Yansã

Uitslag: top drie:
1. Mission If Possible - Hanz Zwart
2. Sister Ray - Hans Verdel
3. Red Devil 2.0 - Rino van Schie

Een heldenactie

Tien seconden voor de start van de 4e wedstrijd op zondag brak de helmstok van de Red Devil 2.0. De schipper wist de wedstrijd succesvol uit te varen en haalde zelfs een eerste plaats. Na de race werd met ducttape een peddel aan het resterende deel van de helmstok vastgezet en konden de races worden voortgezet.

Gebroken en provisorisch gerepareerde helmstok van de Red Devil 2.0

Marieholm zomerevenement 2019 Hellevoetsluis

Karakteristiek beeld van de wedstrijden. De wedstrijdzeilers, vijf minuten later gestart lopen in op de toerklasse. De Alk van Paul van den Hoek als eerste van de toerklasse voorop. Op de achtergrond de Haringvlietdam.

Spannende starts en krappe marges, foto's Chris Lansink.

Op zaterdag begin januari, rijd ik met Michiel Veldkamp het parkeerterrein van WSV Helius in Hellevoetsluis op, de watersportvereniging is in winterslaap. De haven grotendeels leeg, op de wal boten opgesloten als dieren in stalen kooien wachtend op het volgende seizoen. De sneeuw ontbreekt maar het druilerige weer accentueert deze troosteloze aanblik.
Het contrast is groot in het havenrestaurant, we worden allerhartelijkst en warm ontvangen door Piet Goemans en Pieter Vuijk van WSV Helius. Bij de koffie gaat het gesprek binnen een minuut over bootjes, zeilen en wat Helius en het Haringvliet te bieden hebben. We krijgen een rondleiding over de haven en bespreken de faciliteiten. Twee en een half uur later rijden Michiel en ik met een goed gevoel weer het haventerrein af. WSV Helius gaat de 'Notice of Race' en de 'Saling Instructions' schrijven en restaurant het Havenhoofd gaat de catering doen; de zon is doorgebroken.

In juni en juli vaart een bescheiden aantal Marieholmleden richting Zuid-Hollandse Delta, enkelen varen meteen door naar de Oosterschelde en doen vanuit Colijnsplaat mee aan het Deltaweekend. Zelf gooi ik bij zeilvereniging Het Y de mast plat en vaar met weinig oponthoud van Amsterdam naar Dordrecht, waar ik de mast weer zet en de Delta in vaar; leve de mobiele mastkraan. Woensdagmiddag loop ik zeilend Hellevoetsluis binnen, de zon schijnt, er is wind en volgens de weersvoorspelling blijft het zo. Zomer..

De havenkom ligt al aardig vol en er zijn meer boten onderweg. Op de haven spreek ik havenmeesters en vrijwilligers die ons zomerfeestje gaan ondersteunen, ze hebben er zin in en zijn goed voorbereid. WSV Helius lijkt aan alles gedacht te hebben en zo niet, dan wordt er

geïmproviseerd. 's Avonds komt Adri van de Velde met de Spotgaai 'gezouten' vanuit het Slijkgat, veel wind én van voren. Wat een bootjes die Marieholms en wat een held. En het evenement begint pas overmorgen.
De donderdag heb ik alle tijd om Eeve van onder en boven te schrobben ze wordt zelfs opnieuw in de was gezet. Het wordt steeds drukker op de haven, vrijdagochtend worden de buitenboordmotoren van de spiegels getild en richting berging gesleept, alle overbodige inventaris gaat op de wal en de waterlijnen komen steeds hoger boven het wateroppervlak. Het zoemt op de haven er heerst een gezonde spanning, het is een weerzien van zeilvriendjes en -vriendinnetjes; 'day at the races'.

Palaver: Pieter Vuijk leidt de wedstijden en geeft uitleg over de procedures en de wedstijdvlaggen worden stuk voor stuk getoond en van uitleg voorzien. Vandaag op-en-neer banen van ongeveer 60 minuten. Er wordt gestart en gefinisht vanaf een zeewaardig motorschip dat zo uit de filmset van Jaws lijkt te komen.
Na de wedstrijden, het terras, op het grasveld worden voorzeilen vergeleken en er loopt een protest. Aan het einde van dag één staat de Alk van Paul van de Hoek ongeslagen aan de leiding in de toerklasse en lijkt de Yansã van Michel Zandbergen in de wedstrijdklasse goede zaken te hebben gedaan. 'Spieks' worden uitgedeeld. Groepjes gaan richting historische binnenstad en vinden elkaar in het avondzonnetje op het terras van de lokale 'Griek'.

Zaterdag is de langeafstandsrace met een start per klasse op een baan die ons het hele Haringvliet laat zien. In de laatste rakken zeilen we pal onder de imposante constructie van de Deltawerken. Sommige boten nemen te veel risico en lopen aan de grond aan de noordzijde van het vaarwater; iedereen komt zelfstandig weer vrij, maar kostbare posities worden verspeeld. In de wedstrijdklasse is het klassement herschikt door een winnende race van de Sister Ray van Hans Verdel, de toerklasse lijkt beslist met alweer een soevereine dag voor de Alk. Toegegeven één minpunt: Regen tijdens de BBQ. Maar Team Helius is op alles voorbereid, we schikken in en zitten droog op het overdekte terras; gezelligheid, hilariteit en een overdadig aanbod. We krijgen al het eten gewoon niet op.

Zondag traditioneel Marieholm-ontbijt, vervolgens een halve dag korte op-en-neer banen. We starten vier keer, één keer starten we collectief vals. In de wedstrijdklasse verschillende winnaars met een herschikking van de top vier, in de toerklasse wéér die groene spinnaker: de Alk. Prijsuitreiking: Sister Ray en de Alk als winnende boten met 'Spieks' en tot besluit een overweldigend applaus voor alle leden van 'Team Helius': wat hebben ze dit weekend fantastisch georganiseerd.

Wouter Versluis
Wedstrijdcommissaris

NED
1410

Wedstrijden zondag, foto Chris Lansink.

Impressie walgebeuren: palaver, voorzeilen vergelijken, spieks voor bemanning Alk, organisatieteam WSV Hellius en winnaar Len Verdel 'gejonast', foto's Michiel Veldkamp.

Verslag vanaf de The Big Blue

Om zo veel mogelijk verwarring te zaaien, zowel in de boot als bij de vereniging, kreeg ik voor het zomerevenement gezelschap van twee goede vrienden Michiel en Michiel. Beiden ervaren, de een onder andere in het competitief Skûtsjesilen, de ander voornamelijk in open boten, van Lelievlet tot polyester kiel- en zwaardbootjes.

Aangezien we als drietal al tijden niet samen hadden gevaren planden we de woensdag voor het evenement een trainingsdag op het Hollands Diep. Van taakverdeling, veel overstag en trimmen, tot klokken op fictieve startlijnen en keihard "bakboord!!" roepen.

De eerste wedstrijddag merkten we al gauw minder hoog te kunnen varen dan de andere boten. Ook kwamen we duidelijk snelheid tekort. Deze teleurstelling is na de finish meteen omgezet in actie! Stap 1: De bevestiging van de genua aan dek ingekort, waardoor het voorlijk beter op spanning kon worden gezet. Daardoor was er echter te weinig ruimte voor de zeerailing. Die moest dus het veld ruimen (stap 2), ondanks dat hij twee weken eerder geheel was vernieuwd. Voor stap 3 ben ik overboord gegaan om de schroef vrij te maken van planten (een cadeau van Tiengemeten de dag ervoor) en heb toen meteen de romp geschrobd!

Op de lange baan op de tweede wedstrijddag waren de verfijningen zeker merkbaar. Veel meer gang! Deze dag ook de spi een aantal keren gehesen, mooie ervaring.
De derde dag leverde ons een mooie plek op door goede start en hard werk om die positie te behouden.

De bemanning kon aanvankelijk geen onderscheid maken tussen de gedreven leden van de vereniging en de enthousiaste wedstrijdleiding van Helius. We werden ook direct aan tafel uitgenodigd en tijdens de barbecue werd er vrijelijk en open door iedereen van de ene conversatie naar de andere gelaveerd. Complimenten voor de gemoedelijke sfeer!

Zaterdag hoorden we dat het lichtschip bij het dok te bezichtigen was. Omdat het net sloot toen we aankwamen liepen we door richting het Barbiertje en kregen we, als kers op de taart, een bikini-show in de vesting van Hellevoet.

Ambities voor een volgende keer? We hadden geen idee dat er in de toerklasse zo op het scherpst van de snede gevaren zou worden. Met een betere set zeilen, gedemonteerd zwemtrapje en meer oefening met de spinnaker hopen we komende zomer een baan te winnen!

Bedankt orga!

Albert Drenth
IF The Big Blue

Foto's
Chris Lansink.

Titanenstrijd tijdens 99e Kaagweek

foto's Eric van den Bandt

Van 25 tot en met 28 juli streden 10 Marieholmschepen om de felbegeerde titel tijdens de 99e Kaagweek. Door het steeds sterker wordende deelnemersveld, was er een felle competitie en was bij tropische temperaturen de spanning te snijden. Dit alles in een gezellige ambiance vanuit het 'Marieholm Centrum' van Rino van Schie.

In de eenheidsklasse Marieholm IF waren de verschillen klein. Dit keer was er een eigen Marieholm IF Kaagweekwisselprijs en daarnaast ook de 'Ir. Doedes wisselbeker'. Voor steeds meer deelnemers geldt dat de schepen in topconditie zijn, het teamwork goed op elkaar afgestemd en de bemanning in goede vorm is. In de einduitslag was dit goed te zien; meerdere boten zaten na zeven races maar enkele punten uit elkaar. Gedurende het evenement wisselde het klassement regelmatig.

Op donderdag stonden Mission IF Possible en Moody Blue in punten bovenaan naast elkaar. Tijdens de eerste race van vrijdag misten maar liefst zes boten hun einduitslag, doordat zij achter Yansã aanvoeren en een boei verkeerd rondden. De zesde boot merkte de verkeerde ronding overigens wel op tijdens de race, maar kon in de ontstane consternatie de boeironding zelf ook niet goed meer uitvoeren. In een volgende race viel Mission IF Possible uit doordat het oog van de grootzeilval brak. Het zeil stortte in de kuip en verder deelnemen aan de race had geen zin. Moody Blue voer de tweede race op die dag ook weer sterk en wist de leiding in het klassement te nemen.

Geheel tegen de wedstrijdgewoonten van de Yansã in (een evenement goed starten en daarna terugvallen), wisten ze dit keer tijdens het evenement te groeien naar betere prestaties. Met drie gewonnen wedstrijden (op zaterdagochtend werd er niet gezeild) overtroefden zij

Yansã (Michel Zandbergen), Moody Blue (Gijsbert van der Laan), Red Devil 2.0 (Rino van Schie) en Brise du Roi (Marco Snelderwaard), foto's Eric van den Bandt.

Sagitta (Marcel de Jong), Himla (Bart van Konijnenburg) en Laettja (Marcel Rader).

Team Yansã won en kreeg naast de clubtrofee de ir. Doedes wisselprijs, foto's Eric van den Bandt.

vriend en vijand en mochten het zilverwerk in ontvangst nemen. Na herstel van een fout van de organisatie (in plaats van twee was er maar met een aftrekwedstrijd gerekend) kwamen Moody Blue op de tweede en Red Devil 2.0 op de derde plaats.

En het 'Hanzje' is voor Eeve.
Bij de Marieholm Kaag-sprintwedstrijden werd voor het eerst de 'Hanzje-trofee' uitgereikt. Een prijs voor de meest opmerkelijke actie tijdens de wedstrijden. Tussen de vele nominaties -zelfs het organiserend comité van de Kaag werd genoemd vanwege de fout in de einduitslag- wist Eeve deze prijs in de wacht te slepen. Nadat op vrijdag al zeven boten hun punten hadden kunnen schrappen vanwege een verkeerde boeironding, moest de Eeve op 's zaterdag een koppositie weggeven ... vanwege een verkeerde boeironding.

Pippijn Wijnhoven
Voordekker IF Yansã

Ir. Doedes wisselprijs
Een zilveren beker uit de nalatenschap van Ir. L. Doedes. Van 1918 - 1947 bestuurslid en vanaf 1948 erelid van 'De Kaag'. Overleden in 1955. Deze wisselprijs wordt ieder jaar in een andere klasse verzeild. De prijs werd in 2019 verzeild in de Marieholmklasse.

Voorbereiding op de wedstrijden in het Marieholm Centrum, met dank aan Rino en Marieke van Schie.

Winnen moet je leren, protesteren ook

foto's Twirre Bogaard

De Pampusregatta is een tweedaags zeilevenement georganiseerd door Zeilvereniging 'Het Y', R&ZV Naarden en WSV Flevomare. Verleden jaar waren we met de Eeve goed voor een tweede plaats in de SW-klasse maar hoe zouden we het doen in de ORC4 waar we voor het eerst in meevoeren? We hadden werkelijk geen idee!

Tijdens de Deltaregatta in Colijnsplaat in het voorjaar was al gebleken dat de Marieholm IF best mee kon komen in de ORC4-klasse maar tijdens de Pampusregatta werden ORC3 en ORC4 samengevoegd tot een startveld van 11 boten. Het was wel het wedstrijdwater waar we dinsdagsavonds ook streden en een aantal boten kenden we als vaste tegenstanders. Het was moeilijk om een inschatting te maken en we stapten vrij argeloos in de boot. Menno Mostert versterkte Team Versluis als stuurman.

Voor zaterdag stonden er drie korte upwind-downwind wedstrijden op het programma. De wind was licht en instabiel uit het noorden. De eerste race eindigen we ergens in de middenmoot. De tweede race is er een windshift op driekwart naar de bovenboei. We reageren

Team Eeve: Wouter, Michiel en Menno.

alert en zijn voor de 'snelle jongens' bij de bovenboei. We gaan overstag en geven de Black Magic Woman (Waarschip 10.10) ruimte maar deze pakt veel te veel ruimte en we loeven op tot in de wind om een aanvaring te voorkomen. Wij lagen over bakboord en zij over stuurboord. Protest! Maar onder tussen zitten we diep in de shit: we liggen stil bij de bovenboei en niet iedereen snapt wat wij daar doen. We moeten een half veld voor laten gaan en gaan als vijfde over de lijn. De derde race varen we gewoon lekker. Ondanks de penibele situatie in de vorige race zien we dat we meekomen en is ons

de Mantissa van Karim Kat, foto Twirre Boogaard.

zelfvertrouwen gegroeid. We eindigen als derde en daar hebben we een goed gevoel over. Onze rating is echter nog een black box.

In de haven maken we het protestformulier op. Menno loopt naar de Black Magic Women om verhaal te halen. Ik voel dat is geen goed plan, je geeft je opponent inzicht in je argumenten. Het leek me beter om ons op ons eigen verhaal te concentreren. We gaven het formulier af bij het wedstrijdcomité en op het mededelingenbord verscheen het tijdstip dat 'onze zaak' diende. De schippers worden opgeroepen en de deur van de protestkamer sluit zich. De tijd tikt weg. Dan komt Wouter naar buiten: getuigen worden erbij gehaald. Menno gaat mee en ik druk hem op zijn hart: "Zeg niet te veel, blijf op je handen zitten". De vrouw met wie ik een tijd gezellig heb staan praten kijkt me aan en zegt: "Oh, je hoort bij de tegenpartij. Je leek zo aardig". Kans verkeken. Ook de uitspraak neemt een verkeerde wending. Onduidelijkheid over welke boeg we lagen, tegenstrijdigheid in de verklaringen, het protestcomité kreeg geen duidelijk beeld van de situatie: we verliezen.

Maar we winnen ook. Als de uitslagen opgehangen zijn staan we één. De rating valt goed uit en we hebben goed gevaren. Op de zeilvereniging is het 's avonds feest, de uitstekende coverband laat de club-ark deinen. Maar na een heerlijk buffet zijn wij stilletjes afgedropen: we hebben alle reden om fris aan de start te verschijnen.

Wel fris -na een heerlijke douche in de nieuwe verenigingsfaciliteiten- maar ook een tikkeltje nerveus varen we de volgende ochtend naar het startgebied bij Pampus. De onbevangenheid is weg, we hebben een positie te verdedigen. We besloten dat ik aan het roer ga zodat Wouter en Menno alle gelegenheid hebben voor optimale zeiltrim tijdens de middel-langebaanwedstrijden. Mijn eerste start is naar mijn opluchting zeker niet slecht en de nieuwe indeling werkt. Het is nogal een ingewikkeld parcours dat we moeten afleggen maar ook leuk met ruimwindse rakken. Na de eerste boeironding moeten we halverwege snel de spinnaker binnen halen: het trekt helemaal dicht en achter ons zien we spinnakers alle kanten uitwaaien en boten scheef trekken. Het is gelukkig maar een kort moment maar het veld is flink door elkaar gegooid en wij zijn onze voorsprong kwijt. We eindigen als vijfde. De laatste race wordt de wind steeds zwakker; uiteindelijk wordt ook de baan ingekort. We komen op de 7e plaats aan. Is het genoeg? Boten die we de dag ervoor achter ons konden houden, zoals de Mantissa – onze vaste tegenstander in de dinsdagavondwedstrijden- finishten voor ons.

We varen de Eeve eerst terug naar Naarden. In de auto krijgen we een berichtje met daarin de tabel van de uitslag: Yess, bovenaan, eerste plaats én dat in de ORC! Met een stalen gezicht lopen we de club-ark binnen maar het lukt ons niet net te doen of we van niks weten. Joop van Rijn feliciteert ons al. Spijt hebben ze, dat ze ons niet hadden opgegeven voor de onderlinge clubwedstijd. Dan volgt de prijsuitreiking. Namen worden genoemd, bemanningen wringen zich naar voren, prijzen worden overhandigd en foto's gemaakt. Het gaat allemaal een beetje langs me heen, wat een roes. Wij zijn aan de beurt. Ik druk Joop mijn smartphone in handen voor de foto. Wouter krijgt een gegraveerd glas als prijs. Maar dan blijken we ook winnaar van de Trintel wisseltrofee voor de best presterende boot in de ORC: een zilveren 'boei' uit 1957 op een toren van schijven. Op de schijven staan namen van illustere winnaars zoals A.E. Dudok van Heel jr en D. Koopmans. Binnenkort staat W. Versluis (Eeve) daaronder. Wouter krijgt de trofee niet mee naar huis, hij gaat direct de vitrinekast weer in.

We praten gezellig na met onze tegenstanders van de Black Magic Woman en de Mantissa. Als winnaar krijg je nieuwe vrienden, dat is even wennen. We worden gezien en serieus genomen. We vragen ons af, wat er tijdens het komende NK ORC4 in Muiden gaat gebeuren als wij hier winnen, en slechts 5e waren op ons Zomerevenement.

Michiel Veldkamp
Bemanning Eeve

Als je wint krijg je nieuwe vrienden, Black Magic Woman, foto Twirre Boogaard

De Trintel trofee is een historische prijs van de Trintelrace die in 1957 voor het eerst werd gevaren. Bij het samenvoegen van de Trintelrace en Hooikistrace tot Pampus Regatta is besloten deze prijs in ere te houden door hem toe te kennen aan de boot met de beste score in ORC. De prijs wordt gezien de historische waarde niet meegegeven en blijft in het clubgebouw van Het Y. De trofee bestaat uit een replica van de Trintelboei in zilver op een hardhouten voet en werd beschikbaar gesteld door de Koninklijke Nederlandse Stoomboot Maatschappij (KNSM).

"Mocht afgelopen weekend onderdeel zijn van team Eeve. We werden winnaar in onze ORC groep en overall ORC. Prachtig om al dat carbon en kevlar op rating en regelmatig ook op de baan achter ons te houden."
Menno Mostert

Marieholmtreffen Sneek 10-11 mei

In navolging van het treffen verleden jaar in Willemstad rees het plan om ook in noord een informele ontmoeting te organiseren tussen Marieholmzeilers. Een locatie was gauw gevonden, Karel en Merdeka Kuiper van jachtwerf Kuiper boden spontaan hun faciliteiten aan.

Vrijdagmiddagsmiddag arriveerden de eerste boten en het werd gelijk gezellig aan de picknicktafel voor het kantoor. In de avondzon genoten we van meegebrachte maaltijden. Michiel Veldkamp was ondertussen ook gearriveerd en gaf 's avonds nog uitleg over de trim van de mast en het op spanning brengen van de verstaging. De volgende ochtend was er koffie op het kantoor en vertelden Karel en Merdeka het een en ander over hun bedrijf. Naast de werf verhuren zij kajuitzeiljachten en sloepen. Ook organiseren ze zeilarrangementen op skûtsjes voor groepen en zijn zij de importeur van de nieuwe IF. We konden de nieuwe IF helaas nog niet bewonderen. De productie op de Poolse werf bleef achter als gevolg van personeelstekort. Wel kon Karel een demonstratie geven van het takelen met een strop aan het hijsoog. En ook bijzonder, zijn laatste aankoop: naar verluidt de allerlaatste IF, nummer 3491 , verkregen uit het faillissement van Marieholm's Bruk in '84, die jaren in een schuur had gestaan en nog nauwelijks gevaren heeft.

's Middags gingen we het water op, met z'n allen achter het skûtsje aan over het Sneekermeer. Alle opstappers hadden een plek gekregen aan boord van een van de zeven Marieholms. Auke en Maartje voeren met Katja en mij mee. Het was helder weer en er stond een frisse bries. Het skûtsje voer naar de Goïngarijpsterpoelen en

meerde af bij een klein eilandje. Terwijl het skûtsje dienst deed als tribune voeren de Marieholms langs voor de fotoshoot. Na de thee voeren we terug naar de jachthaven en hadden daar een heerlijke barbecue. Het initiatief is zo goed bevallen dat er volgend jaar weer een treffen georganiseerd zal worden op de Friese meren. De foto's staan op de website.

Met dank aan Merdeka en Karel Kuiper voor hun organisatie en gastvrijheid.

Michiel Veldkamp
IFO 1383

Marker Waddentocht

De Marker Wadden werden september 2018 voor het publiek geopend. In de media circuleerden al snel foto's van enthousiaste bezoekers. De nieuwsgierigheid was geboren en de NMV organiseerde 14 september een treffen op dit nieuwste stukje Nederland.

De Marker Wadden zijn een initiatief van Natuurmonumenten. Het ontwerp bestaat uit een archipel van natuureilanden in het noordoosten van het Markermeer. De eerste fase van vijf eilanden is nu bijna klaar en het Haveneiland kan door recreanten en watersporters bezocht worden. Uitzichttoren de Steltloper nodigt je al van verre uit. Wij verzamelden op een van de steigers, waar we welkom geheten werden door een jonge vrijwilliger, ook een zeiler. Het eiland werd verkend. Romke én vooral Rita Woudstra bleken ervaren vogelaars. Door de supertelelens van Romke, was het alsof we in een natuurprogramma op televisie waren beland: zo dichtbij en levensecht. Alhoewel er verschillende vogelkijkhutten gemaakt zijn, spotten we de meeste vogels onderweg in de drassige bekkens.

Naast een habitat- en foerageergebied voor vogels vormen de eilanden een kreekrijk onderwatermilieu met ondiepten voor verschillende waterplanten en paaiplaatsen voor vissen. In de eilanden is voedselrijk slib opgeborgen afkomstig van de bodem van het Markermeer. Slib dat verzameld wordt in een slibgeul voor de eilandengroep. Alleen door deze grootschalige aanpak was de aanleg betaalbaar en wordt ook de waterkwaliteit van het Markermeer verbeterd. Op de Marker Wadden doen wetenschappers onderzoek en wordt alles gemonitord. Het is een 'living lab'.
Het zal dan ook interessant zijn de ontwikkeling van de eilanden de komende jaren te volgen.
Verleden jaar werd op initiatief van Petra Cranen in Zuid voor het eerst een laagdrempelig treffen georganiseerd, waarbij boten uit alle windstreken samen kwamen. Deze formule lijkt ook te werken in Noord: het was een komen en gaan van Marieholms dat weekend, zeilers van zes boten overnachtten op het eiland. Na een borrel op de steiger ontstaken we de cobbs en genoten we van lekker eten en drinken bij een knalrode zonsondergang.

Michiel Veldkamp
IF IFO 1383

Visualisatie Markerwadden, Vista landschapsarchitecten.

We genoten van een spectaculaire zonsondergang, foto Kemal Yildiz.

Olijffje zonder Brutus

Men neme een olijfgroene Marieholm, drie vrouwen die elkaar nauwelijks kennen en laat hen een weekend rondvaren op het Sneekermeer. Overige ingrediënten: mooi zeilweer, lekker eten, wildkamperen aan de steiger zoals dat alleen in Friesland kan (het weiland de wc), over het water denderende lachsalvo's tot diep in de nacht die de buren al snel doen vertrekken, vertrouwelijke gesprekken die "binnen de boot" blijven, verhitte discussies over dierenwelzijn in de bio-industrie, chips, meer discussies, snurken, vastlopen in een ondiepe kreek, vlot getrokken door wijn drinkende mannen met zegelringen in een luxesloep, zwemmend de waterlijn schoon schrobben, meer chips en veel, heel veel bekijks. We worden almaar bekeken en enthousiast toegezwaaid (toegeschreeuwd zelfs: "Dames!") louter en alleen omdat we met drie vrouwen in een boot zitten. Leuk maar raar. Nooit geweten dat zeilen zo ongelofelijk gezellig kan zijn. Dat smaakt naar meer in het nieuwe seizoen.

Een zeilnovice.

Afgevinkt: Rondje Vlieland

Op het jaarprogramma van de Marieholmvereniging stond voor het weekeinde van 23 augustus een waddentocht gepland. Na de aankondiging in de nieuwsbrief meldden zich zes belangstellenden. Uiteindelijk bleef alleen de Alk over, de anderen lukte het helaas niet om aan te sluiten of zij kozen voor een andere bestemming.

Deze trip stond al langer op mijn wensenlijstje. Volgens de weersverwachting en het tij zou een rondje Vlieland haalbaar moeten zijn. Omdat de windverwachting voor de vrijdag niet overhield, en het voor mij toch een heel stuk varen is naar het wad, besloot ik met zeilvrienden Govert en Kees, donderdagavond uit Lelystad te vertrekken. De ZW wind bleef flink doorstaan en na een prachtige avond zeilen kwamen we rond 23.00 uur in Medemblik aan.

Vrijdag was er inderdaad weinig wind, maar onder spinnaker lukte het ons om zeilend de Stevinsluizen bij Den Oever te bereiken. We hadden geen haast, het tij zou pas rond 13.00 uur meelopen. Soepel door de sluis om de heerlijke zilte waddenlucht te kunnen opsnuiven. De zee was echter spiegelglad en na een half uurtje onder zeil meedrijvend op de stroom zijn we toch maar verder op de motor naar Den Helder gegaan. Met mijn stille Nanni inboardmotor is dat ook geen straf. Na afmeren in de Koninklijke Marine Jachtclub, was het tijd voor een biertje met prachtig uitzicht op het Marsdiep en de haveningang. Daarna hebben we een leuk restaurant bezocht op Willemsoord.

Zaterdagochtend vertrokken we om 6.00, om met het tij mee door het Molengat tussen Texel en Noorderhaaks te varen. Gelukkig was er wat meer wind (ZO, 15 knp) en prachtig weer. We verbaasden ons over al die zeilboten op het Marsdiep op dit vroege tijdstip, tot we ons realiseerden dat dit het weekeinde van de 24-uurs race was. Het Molengat is nog steeds prima te bevaren, zeker met aflandige wind, en breed en diep genoeg. De route is gemarkeerd met gele tonnen aan stuurboord. Met een snelheid over de grond van 5-6 knopen ging het voorspoedig richting Vlieland. Op het laatst maakten we nog een slag de zee op en voeren door het Stortemelk naar de haven. Ondanks dat de haven volgens de marifoon-

Het ultieme bewijs

berichten vol was, hadden we toch de gok gewaagd. De rode vlaggen bleken bij aankomst net te zijn weggehaald (met hetzelfde tij waarmee wij van zee kwamen waren anderen vertrokken) en rond 12 uur lagen we netjes in een box. We maakten kennis met Remco Veenma die met zijn 261 Cassiopeia naast ons lag. We bekeken uitgebreid de verschillen tussen onze twee boten. We hadden nog een hele middag en avond op Vlieland (dat is het voordeel van vroeg vertrekken) en genoeg tijd om naar het Posthuis te fietsen en 's-avonds na te genieten bij een strandtent.

Zondag voeren we via het Inschot en Zuidoostrak naar Kornwerderzand, helaas was er te weinig wind om te kunnen zeilen. Lelystad was die dag niet meer haalbaar, maar gelukkig hadden we de maandag nog en konden we vanaf Hindeloopen een groot deel van de dag nog heerlijk spinnakeren naar de thuishaven om het rondje compleet te maken.

Het rondje Vlieland kan ik dus van de wensenlijst afstrepen, maar ik zou het zo nog een keer willen maken, het liefst met meer Marieholms. De nieuw gelanceerde WhatsApp-groep Marieholm Noord bleek vooral erg handig voor de communicatie vooraf. Deze groep zal ook in 2020 blijven functioneren om met elkaar zeilafspraken te maken.

Paul van den Hoek
M26 Alk

Zonsopgang boven het Marsdiep.

Haveningang Vlieland.

Boot en techniek

Een zeldzame verschijning

De Marieholm 261 is een onbekende boot. Net een beetje anders dan de 'standaard' Marieholm 26, door het hogere vrijboord en daarmee de ruimere kajuit. Tot de Marieholmwerf sloot zijn er zo'n 40 gebouwd.

Gerard Enschede en zijn vrouw Eke zeilen al ruim 20 jaar op de Svaj 2 en Vivienne en ik zijn sinds april 2019 de eigenaren van Cassiopeia. In al die jaren was Gerard nog niet eerder een Marieholm261 tegengekomen. We ontmoetten elkaar op Oudeschild, Texel, en waren beide zeer verrast een andere 261 te zien. Direct nadat Gerard en Eke de lijnen vastgemaakt hadden, zijn we beide 261's gaan vergelijken. Meer overeenkomsten dan verschillen. De kajuitinrichting bleek identiek, en ook buiten waren er veel overeenkomsten. Gerard heeft, met veel respect voor het origineel, diverse innovaties toegepast, terwijl onze Cassiopeia nog precies is zoals ie in 1983 te water is gegaan.

Het was een hele waardevolle ontmoeting voor ons beiden waarin veel kennis over deze bijzondere Marieholm kon worden uitgewisseld.

Remco en Vivienne Veenma
M261 Cassiopeia

De blauwe band op het vrijboord geeft precies het verschil aan met een 'standaard' M26.

De M261 Savaj2 van Gerard Enschede.

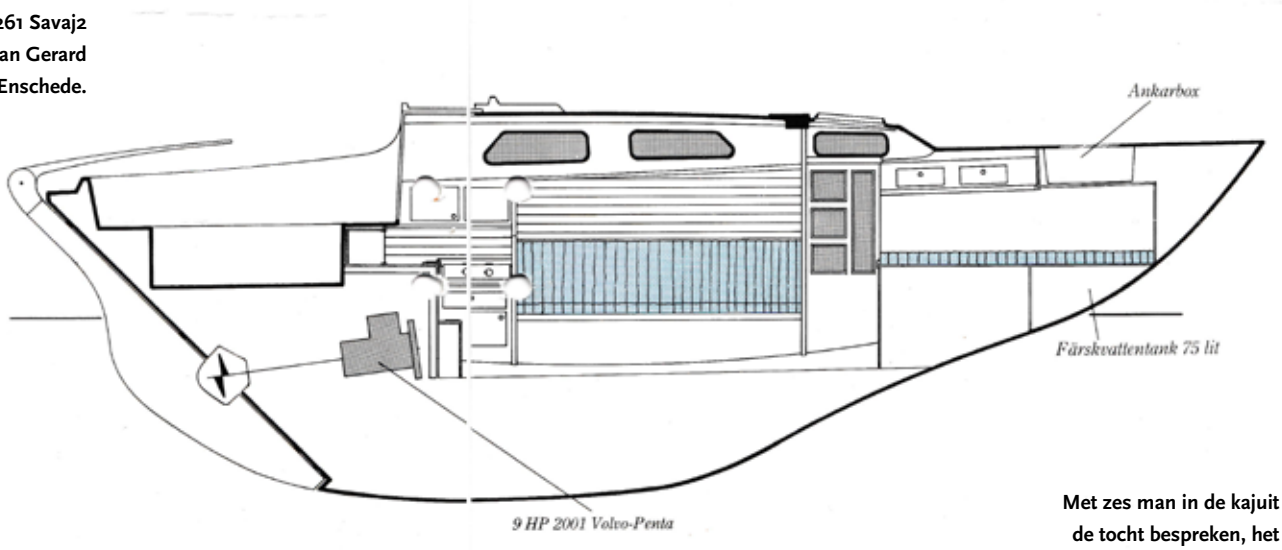

Met zes man in de kajuit de tocht bespreken, het kan in een M261

De Cassiopeia van Remco en Viviane.

In de Griekse mythologie was Cassiopeia de vrouw van de koning van Ethiopië. Cassiopeia schepte graag op met haar uiterlijk.

Marcus Rolloos

Even voorstellen

Het heeft een paar jaar geduurd voordat onze keus viel op de IF. We overwogen de Bénéteau First 20 en de Sunbeam 22.1. Ik was er allang van overtuigd geraakt dat een zeilboot van klein formaat veel voordelen biedt. Lang speelde ik met het idee om voor een trailerbare zeilboot te gaan en dat maakte de Bénéteau 20 een voor de hand liggende keuze.

Dat u op deze plaats mijn verhaal leest, betekent, dat het een IF is geworden. Waarom?

- *De ondiepe lange kiel heeft drie voordelen: goede aandewindse eigenschappen, geen last van waterplanten in de soms ondiepe Kagerplassen en prima in ondiep water*
- *Zeewaardigheid. De zee lonkt, al jaren...*
- *Door het hoge ballastpercentage is de IF zeer stabiel en dat weet mijn gezin te waarderen*

We hebben nog gepoogd samen met anderen een nieuwe IF van Seacamper aan te schaffen. Gedeelde kosten zijn immers gedeelde smart. Helaas kon ik daarvoor geen belangstellenden vinden. Toen viel mijn oog op een voordelige IF zonder WC en zonder motor, precies wat ik wilde. Ik vind een WC op een kleine boot een onding. Het stinkt, het lekt, bezoekers hebben er plezier van en jij mag de boel opruimen. Bovendien is het ongunstig voor de zeileigenschappen en het is een sta-in-de-weg. Ook een binnenboordmotor spreekt me in een kleine boot minder aan. We varen inmiddels elektrisch met een Torqeedo 1003 Travel. Manoeuvreren in en buiten de haven gaat heel goed. Er zit een 915 Wattuur batterij bij die we met de boordbatterij van ruim 1 Kilowattuur kunnen bijladen. Mocht dat nog niet genoeg zijn, dan neemt de brandstofcel op waterstof het over. In het 'vaatje' waterstof zit 7 kilowattuur dus een oversteek naar Engeland moet mogelijk zijn.

Deze IF lag in Giesbeek en voor 450 euro bracht de firma Van Rees de '4 men' naar de nieuwe thuishaven in Warmond. Aangezien het onze bedoeling is om er een echte gezinsboot van te maken, moesten we wel een nieuwe naam bedenken, alhoewel de folklore leert, dat dit ongeluk zou brengen. Ze heet nu ÆGIR, naar de Noorse god van de zee.

Inmiddels staan er weer twee Anderson lieren op de kuiprand want omdat de boot in Zweden ooit als wedstrijdboot is gebruikt staan de originele lieren op de kajuit. De walstroom werkt weer. Alle lampen zijn inmiddels LED, wat echt heel veel energie scheelt. Een kleine Peltierkoeling houdt in de zomer zonder problemen de drankjes koel en met een 800 Watt 230 Volt omvormer kunnen we met gemak een kopje theezetten. De oversteek naar Engeland staat hoog op ons verlanglijstje en ook de Oostzee lonkt. We hopen dat het ervan komt!

Marcus Rolloos
IF Aegir

Marcus Rolloos woont in Oegstgeest en is onafhankelijk adviseur energie met als specialiteit waterstof.

Met familie op de Kaag.

Miedema Sails

Jachtzeilen
Bootkappen
Tuigerij
Watersportwinkel

Zeilmakerij Miedema Sails

Zeilmakerij Miedema Sails is één van Nederlands bekendste zeilmakers.

Miedema Sails staat voor Nederlandse kwaliteit. Wij leveren jachtzeilen, bootkappen en bootkussens. Daarnaast beschikken wij over een tuigerij en een watersportwinkel waardoor Miedema Sails de meest complete zeilmakerij van Nederland is.

Tot ziens in onze zeilmakerij!

Miedema Sails
Gouden Boayum 6
8621 CV HEEG
The Netherlands

Phone: +31 (515) 443 450
E-mail: info@miedemasails.nl

www.miedemasails.nl

Nieuwe zeilen voor Olijffje

Toen we begin 2018 Olijfje kochten, wist ik dat de zeilen die erbij zaten niet heel goed meer waren. We hoopten dat we er nog een twee seizoenen gebruik konden maken en dat we ons gedurende die tijd konden oriënteren op nieuwe zeilen. Gedurende de zomer van 2018 heb ik dan ook goed rondgekeken. Bij wedstrijden heb ik foto's gemaakt die ik later goed kon bestuderen. Verder heb ik meegevaren op andere Marieholms. Daar heb ik ervaren wat high aspect fok doet ten opzichte van een genua, hoe een halfwinder zich gedraagt ten opzichte van een spinnaker. Ook heb ik kunnen voelen wat bij goede zeilen en een goed getrimde mast de spanning op de achterstag voor effect heeft op de trim. Op het kennisforum en in oude Marieteams vond ik verder de nodige overwegingen over nieuwe zeilen.

De zeilen

Olijfje had bij de koop alleen maar een genua als voorzeil. Mijn ideaalbeeld was dat de nieuwe genua over de dekrand zou lopen. Het leek me ook de juiste vorm. De familie protesteerde daar echter tegen. Het beperkte uitzicht bij de oude genua had al een aantal keren voor bijna-aanvaringen gezorgd. Verder was er het probleem dat laag uitgesneden genua en zeereling niet goed samengaan. De vorm zou daarom in overleg met een zeilmaker gekozen moeten worden.
Aan boord van Ifo tijdens de 24-uurs race had ik ervaren dat bij 30 knopen wind een IF zich prima houdt met één rif in combinatie met een high-aspectfok en een goed aangetrokken achterstag. Daarnaast had ik het gemak van een high-aspectfok ervaren. Overstag gaan gaat veel gemakkelijker dan met een genua. Verder loopt de boot er hoger mee. Er wordt geclaimd dat de genua vanaf een knoop of 14 geen snelheidswinst heeft ten opzichte van een high-aspectfok. Genoeg redenen om ook een high-aspectfok aan te willen schaffen. Een met latten die verticaal staan. Die helpen mee om de fok profiel te geven en staan zo dat de fok opgerold kan worden
Vanwege de ervaring in de 24-uurs race leek één rif in het grootzeil me wel genoeg. Een tweede leek me niet zo nodig en dan is het zonde om met ongebruikte ogen en reeftouwtjes te gaan varen. Op dit ogenblik worden, veel zeilen met losse broek verkocht. Je kunt het zeil heel mooi bol maken als dat zo uitkomt. Doorgelatte zeilen hebben naar mijn smaak het mooiste profiel en houden dat waarschijnlijk ook lang vast. Er staat tegenover dat ze moeilijker te hijsen zijn. De zeillatten drukken tegen de mast en geven bij het hijsen daardoor weerstand. Helemaal doorgelat leek me daarom uiteindelijk geen handige keus.

Het doek

Grofweg vind je twee soorten doek en laminaat. Het goedkopere doek bestaat uit een weefsel van dunne draden met daarin een patroon van dikkere draden ter versterking. Iets duurder doek bestaat uit dichter geweven sterkere dunne draden. En dan is er laminaat. Qua vormvastheid is laminaat het mooist. Laminaat moet altijd worden gerold; je kunt het niet vouwen. Laminaat viel hierdoor af: de keus viel op het dicht geweven doek. Bij keuzes heb ik me niet direct laten leiden door klassenvoorschriften. Olijfje is een IFe en daarmee vaar je geen wedstrijden waar klassenvoorschriften een belangrijke rol spelen.

In dit stuk heb ik weergegeven hoe Olijfje in 2019 nieuwe zeilen heeft gekregen. De keuzes ik maakte volgden uit overwegingen die mij eind 2018 het beste leken. Voor anderen kunnen overwegingen heel anders uitpakken en ook een goed resultaat opleveren.
Het feit dat ik de naam van de zeilmaker noem komt voort uit gemak. De naam Miedema leest gemakkelijker dan het onpersoonlijke de zeilmaker. Miedema sponsort noch mij, noch de Marieholmvereniging voor het schrijven van dit stuk.

Hans Ten Cate
IFe Olijffje

Het naaien van het grootzeil.

De zeilmaker

Op weg naar het zomertreffen in Hoorn scheurde de oude genua spontaan. Zoekend naar een zeilmaker in de buurt vond ik Miedema. De manier waarop we toen geholpen zijn was de eerste reden. Tweede reden was dat de werkplaats van Miedema midden in het gebied is waar ik zeil. Dat leek mij handig voor het geval ik met een probleem zou zitten. En ik hoorde dat Miedema de voortzetting is van wat vroeger Gaastra was. Zelf heb ik vroeger met zeilen van Gaastra wedstrijden gezeild.

foto 1, achterstag van Olijfje zwaar aangetrokken. Aan de hand van deze foto werd vastgesteld waar en hoeveel de mast buigt.

Ontwerp en productie

Natuurlijk wilde ik er graag bij zijn als Miedema ging meten en met de maten van Olijfje aan de slag ging. Dat mocht! Na de bestelling was de eerste stap het opmeten van de alle belangrijke maten aan boord. Dat begon met het fotograferen van de buiging van de mast bij strak aangetrokken achterstag. De foto werd later in de computer gebruikt om plaats en mate van buiging te bepalen. Daarna werden posties van rails voor genua en fok opgemeten, plaats van wanten ten opzichte van voorstag, lengte van voorstag, lengte voorlijk in de mast, lengte onderlijk in de giek en hoogte van de zeerailing. Allemaal zaken die van boot tot boot kunnen verschillen en de zeilmaker rekening mee wilde houden.

Tweede stap in het proces was het ontwerpen van grootzeil, genua en fok. Er waren al ontwerpen van zeilen voor Marieholm beschikbaar en een ervan werd gebruikt als startpunt. Vanuit het startpunt werd eerst naar de opgemeten maten aangepast.

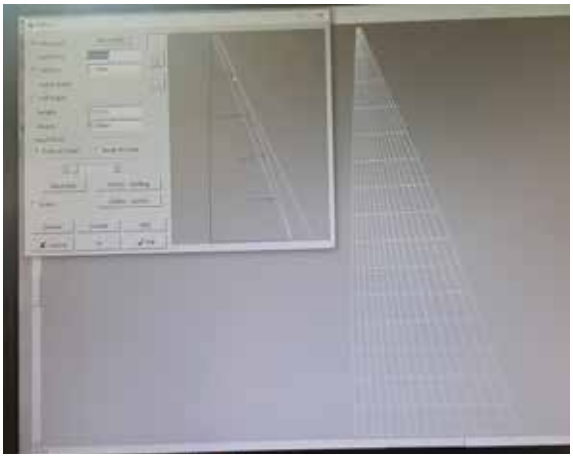

foto 2, fase 1 van het ontwerp van het grootzeil. Buiging van mast en uitbouw richting achterstag zijn vastgelegd.

Daarna werden mate en plek van bolling en hoeveelheid en vorm van twist bepaald. Twist is dat het zeil van onder naar boven toe meer uitwaait. Dat is nodig omdat het bovenin het zeil harder waait dan onder in het zeil. Daardoor is de schijnbare wind bovenin het zeil anders dan onderin en moet het zeil bovenin ook onder een andere hoek staan dan onderin. De mate van twist maakt het zeil geschikter voor harde of zachte wind. Bedoeling is dat fok of genua grofweg mee twisten met grootzeil. Dat is gebeurt optimaal wanneer grootzeil en voorzeil samen worden ontworpen en gemaakt.

Derde stap is om van het ontwerp een snijpatroon te maken. Deze stap vraagt weinig tijd; een druk op de knop volstaat. De computer berekent aan de hand van de het ontwerp hoe zo voordelig mogelijk de banen stof uit een rol gesneden kunnen worden. Mij verraste de efficiency, meer dan 95% van het doek wordt benut. Verrassend vond ik ook dat grote verschillen in profiel worden gemaakt door enkele millimeters verschil in baanlengte. Het plakken en naaien van de banen vraagt daarom grote zorgvuldigheid.

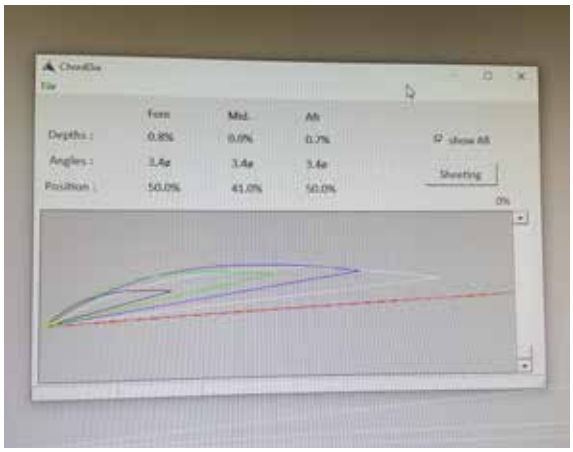

foto 3, gestapelde profielen en twist van grootzeil Olijfjeontwerp van het grootzeil. Buiging van mast en uitbouw richting achterstag zijn vastgelegd.

Vierde stap was het snijden van de banen, van zeilnummers en klassenteken. Snijden gebeurt op een computergestuurde snijtafel. Hieraan is niet heel veel te zien. Het is vooral verbazingwekkend hoe nauwkeurig er een soort plotter over een lange tafel beweegt en hoe snel dat een stapel banen oplevert. Dan volgt het assemblageproces. De banen worden daarbij eerst nauwkeurig met tape aan elkaar gelijmd om vervolgens te worden vastgenaaid.

Resultaat is dat Olijfje een set nieuwe set zeilen heeft die direct paste. Noch voor fok, noch voor genua hoefden rails te worden verplaatst. Het voorlijk van het grootzeil past qua lengte precies. Er moet voor een mooi strak zeil bij wat hardere wind wel een trimlijn naar de cunninghamhole worden gemaakt. Nadat de verstaging was gespannen zoals het hoorde merkte ik dat de achterstag wellicht de belangrijkste trimlijn was geworden. De high aspect fok heb ik veel meer gebruikt dan ik had verwacht. De boot vaart er prima mee en de hanteerbaarheid is fantastisch.

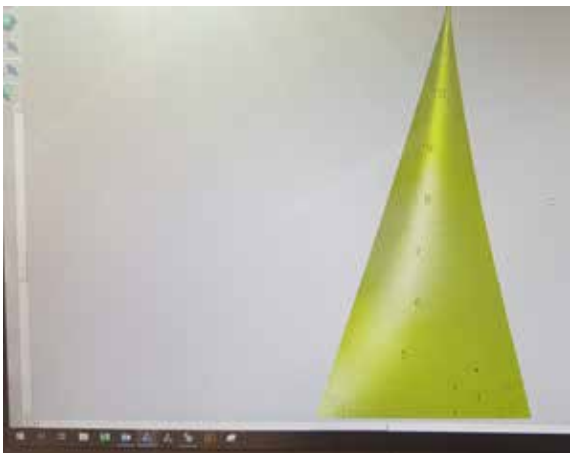

foto 4, 3D weergave van profiel en twist van de fok.

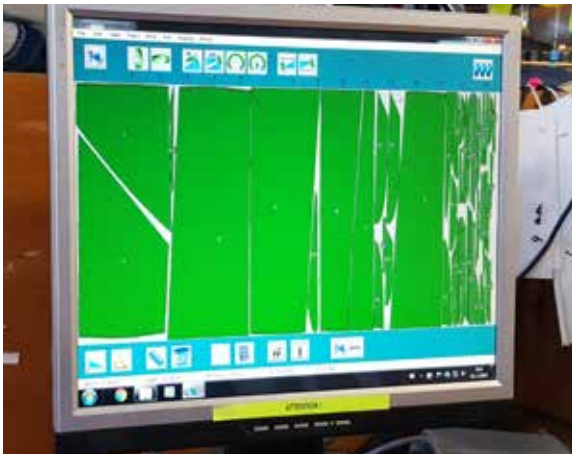

Foto 5, snijplan voor het grootzeil.

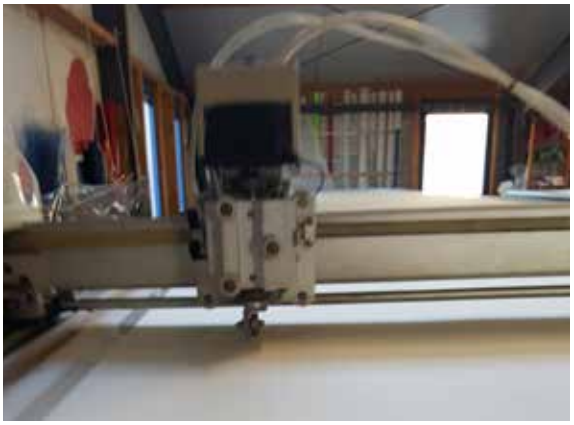

foto 6, de kop van de snijmachine beweegt bliksemsnel over het zeil. Het zeil ligt vastgezogen.

foto 7, de fok ligt klaar om te worden genaaid, de banen voor het grootzeil liggen klaar om te worden getapet.

foto 8, met dubbelzijdige tape worden de banen van de zeilen gepositioneerd.

foto 9, klassenteken ligt keurig uitgesneden klaar om te worden aangebracht.

foto 10, in een week werden er drie grootzeilen voor Marieholms gemaakt. Twee ervan liggen hier klaar voor inspectie.

Dubbeltest IF in het blad Zeilen

Nadat de nieuwe IF met bouwnummer 003 in Nederland was afgeleverd, werd ons door redacteur Marinus van Sijdenborgh van het magazine Zeilen de vraag gesteld of het mogelijk was om een dubbeltest te organiseren tussen een oude en een nieuwe IF. "Jazeker!", antwoordden we. Want niet alleen is deze publiciteit mooi voor het nieuw gebouwde schip, maar ook voor de bestaande IF's om onze actieve en fanatieke klassenvereniging onder de aandacht te blijven brengen.

De test werd op 19 juli 2019 afgenomen. We weten natuurlijk allemaal hoe de IF zeilt, maar hoe zou de 3e generatie het doen ten opzichte van de vorige twee? Qua wind waren het perfecte omstandigheden voor een test. De dag begon met een stevige 4 Bft. waarbij de vraag werd gesteld: "Moeten we reven?" ... Maar we zetten vol tuig en het s-spant gevoel en de sublieme stabiliteit geven Marinus gelijk een vertrouwd gevoel. Het hele team van Zeilen geniet van het prachtige plaatje van twee IF's die tegen elkaar aan het sparren zijn en het speelse gemak waarmee ze zich laten varen.

De test verscheen in het september nummer van *Zeilen*, foto's Joris Lugtigheid.

Voor de vergelijkingstest hadden we gekozen voor een Marieholm IF uit 1974 die we in 2018 in opdracht een complete refit hebben gegeven. Mede door deze nieuwe uitrusting konden we een zo eerlijk mogelijke test doen. En natuurlijk speelt bemanning ook een rol. Daarom hadden we aan het roer van de Marieholm IF onze stageloper neergezet, een fanatieke wedstrijdzeiler uit de Schakelklasse die niet bang was om ook met een IF op het scherpst van de snede te gaan varen. Het zorgde af en toe voor wat bezorgde blikken bij team Zeilen. maar wij als IF liefhebbers, inclusief eigenaar Frederik, genoten volop met een grijns van oor tot oor. Al met al was het een fantastische ervaring om mee te maken en het heeft ook nog geresulteerd in een mooi artikel in het september nummer van Zeilen vlak voor de Hiswa te Water. De video die van de test is gemaakt, kun je bekijken op onze website www.if-boat.nl.

Karel Kuiper
Jachtwerf Kuiper, Sneek

IF op Boot Düsseldorf
Van 18 t/m 26 januari 2020 is de nieuwe IF te bezichtigen op Boot Düsseldorf, bij de stand van de Duitse IF klassevereniging, hal 15 G21. Een mooie gelegenheid om de boot op het droge te kunnen bewonderen!

Moderne lijnen toepassen en splitsen

Lijnen zijn er in allerlei soorten en kwaliteiten. Voor elke denkbare toepassing is er tegenwoordig een specifieke lijnsoort en met de komst van super vezels en schijfloze blokken zijn de mogelijkheden nog verder uitgebreid. Jan-Willem Polman (de 'Lijnenspecialst') nam een groep leden van de FPC mee op verkenning en maakte ons enthousiast om zelf te splitsen en soft-schackles te maken.

Het is onmogelijk alle informatie uit de workshop hier weer te geven. Op het forum is een verslag opgenomen en de instructiefilmpjes staan op de website van de Lijnenspecialist. www.lijnenspecialist.nl/splitsen/instructiefilms-splitsen

Hier enkele samenvattingen en tips:

1. Voor vallen (rek vrij): S-Cup, eigenlijk een regatta wedstrijd val voor een zeer scherpe prijs (Stirotex kern).
2. Voor schoten (vergelijkbaar met vallen, rek minder kritisch maar grip des te meer): Cruiser 24 Kmix, met Cordura gribvezel.
3. Kwaliteit landvasten (juist wel rek): Dockline indien je niet zelf wil splitsen, is er een kant-en-klare variant: Polyester met oog. Kies als minimum diameter bootlengte + 2, dus voor 8 meter jacht 10mm dockline.
4. Om van alles op je boot te mee te maken (loops/ zeereling (advies: 5mm)/ bakstag): D- of S-Core (Dyneema SK78 of Sirotex)
5. Duurzame vlaggenlijn: Softline
6. Allround polyester kwaliteitslijn (economische vallen/ trimlijnnen): Cruiser 24

Wat voor de deelnemers een eye-opener was is het gebruik van schijfloze blokken of wel low-friction ringen of loop thimbles. Aluminium ringen met een buitenkant waar je lijn omheen kunt splitsen en een zeer glad afgewerkte binnenkant. Ze kunnen in veel gevallen katrollen vervangen en zijn goedkoper en betrouwbaar. Ze kunnen nooit vastlopen en als ze breken vangt de lijn eromheen de breuk op.
Een andere eye-opener was dat je moderne dubbelgevlochten lijnen en dynema-lijn gemakkelijk over een bepaalde lengte dikker kunt maken, om het bijvoorbeeld beter in een klem te grijpen. Ook kun je dubbel gevlochten lijnen mooi verjongen om licht weer spinnakerschoten te maken.

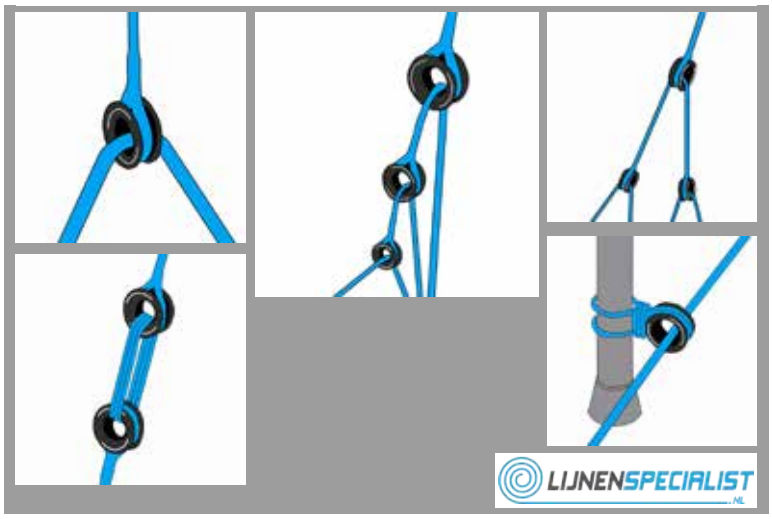

Voorbeelden van combinaties van Dyneema en Loop Thimbles.

Voorbeeld van verjongde val of schoot.

Jan-Willem Polman zeilde als 'vertrekker' over de hele wereld. Toen hij terug was ontwikkelde hij zich als deskundige op het gebied van moderne lijnen. Ooit had hij een Marieholm M26 waarmee hij ook lange reizen maakte. Zijn vrouw Manja Thiry was de eerste redacteur van de MarieTeam. Een verslag van hun reis langs de Engelse Zuidkust staat in MarieTeam 2003-2.

Summary

The Dutch Marieholm Association experienced two major developments last year: we started racing in the ORC 4 class and we organised easily accessible local sailing meetings.
The ORC handicap is an international racing class which makes it possible to compete at a serious level with boats designed for racing like Quarter tons. One-class IF-boats can easily enter the ORC class as 'ORC Declared' on basis of class rules of the Scandinavian Federation.
The IF-boats did extremely well: members of our club became champignon in three regatta's including the Dutch ORC Championship. Out of the 24 competitors in that race we finished up 1st, 5th, 6th and 18th.

The easily accessible meetings were set up to encourage sailing together locally. We organised two short trips in Friesland and on the Lake IJsselmeer, and a lager trip round one of the northern islands of our country.
Our National Summer Event was held in June in Hellevoetsluis, an old marine harbour in the south of Holland. The conditions were good, we had competitive races and it was perfectly organised by the local sailing club. We also organised short (sprint) races for the first time, held on the Kaag Lakes. We made 15 starts within two days, 9 boats participated. It marked the end of the winter competition.

The new IF was presented again on the floating boat show Hiswa te Water in September. The production problems in Poland were obviously solved. A week before the show the new IF had the best publicity possible: a sailing test between the Seacaper IF and the Marieholm IF was published in the Zeilen magazine. We were also lucky with the results of the test: the New IF sails as well as the classic ones. They seem to have a similar sailing performance.

We look forward to extensive international contact and wish you all the best sailing in 2020. Wherever you are!

Editors MarieTeam

Colofon MarieTeam
Dit is het 26e verenigingsblad van de Nederlandse Marieholmvereniging, jaargang 19 (2019).

In 2015 werd een fout gemaakt in de nummering van de jaargang. Dit hebben wij in deze uitgave gecorrigeerd.

Nederlandse Marieholm Vereniging
Opgericht 1 januari 2001, KvK-nummer 30169764
Bankrekening NL68 INGB 0005 2184 63
t.n.v. Nederlandse Marieholm Vereniging

Correspondentieadres:
secretaris.nmv@marieholmvereniging.nl
Bijenmeent 32, 1218 GC Hilversum

www.marieholmvereniging.nl

redactie.nmv@marieholmvereniging.nl

Copyrights Marieholmvereniging, Chris Lansink, Eric van den Bandt, Menno Onnes en Twirre Boogaard.
De foto's bij de artikelen zijn veelal gemaakt door de auteurs of de redactie tenzij anders vermeld.

JACHTWERF
KUIPER

Waar zeilen klasse wordt
en klassiek nooit verveelt

Nieuwe IF-Boot NED 5003

Verkoop | Onderhoud & Refit | Winterstalling | Ligplaatsen | Onderdelen

Jachtwerf Kuiper in Sneek heeft een passie voor de Internationale Folksboot.
Wij verkopen originele pre-owned IF en 26 en zijn tevens dealer van de nieuwe IF van Seacamper. Met onze kennis en ervaring adviseren wij u graag bij de mogelijkheden van refit, onderhoud, verkoop, nieuwe motor (Nanni) en zeilen (Hyde Sails). Ook kunt u bij ons terecht voor de speciale IF onderdelen.

Verkoop IF-New & Pre-owned

Refit & Onderhoud

Onderdelen speciaal voor IF

Neem contact met ons op of kom langs in Sneek

Jachtwerf Kuiper
Karel & Merdeka Kuiper
Jan Kuipersweg 10
8606 KD SNEEK

06-34088548
info@jachtwerfkuiper.nl
www.jachtwerfkuiper.nl
www.if-boat.nl

Jachtwerf Rexwinkel
NUMANSDORP

Veerweg 3-5 3281 LX Numansdorp info@jachtwerfrexwinkel.nl 0186 650 410

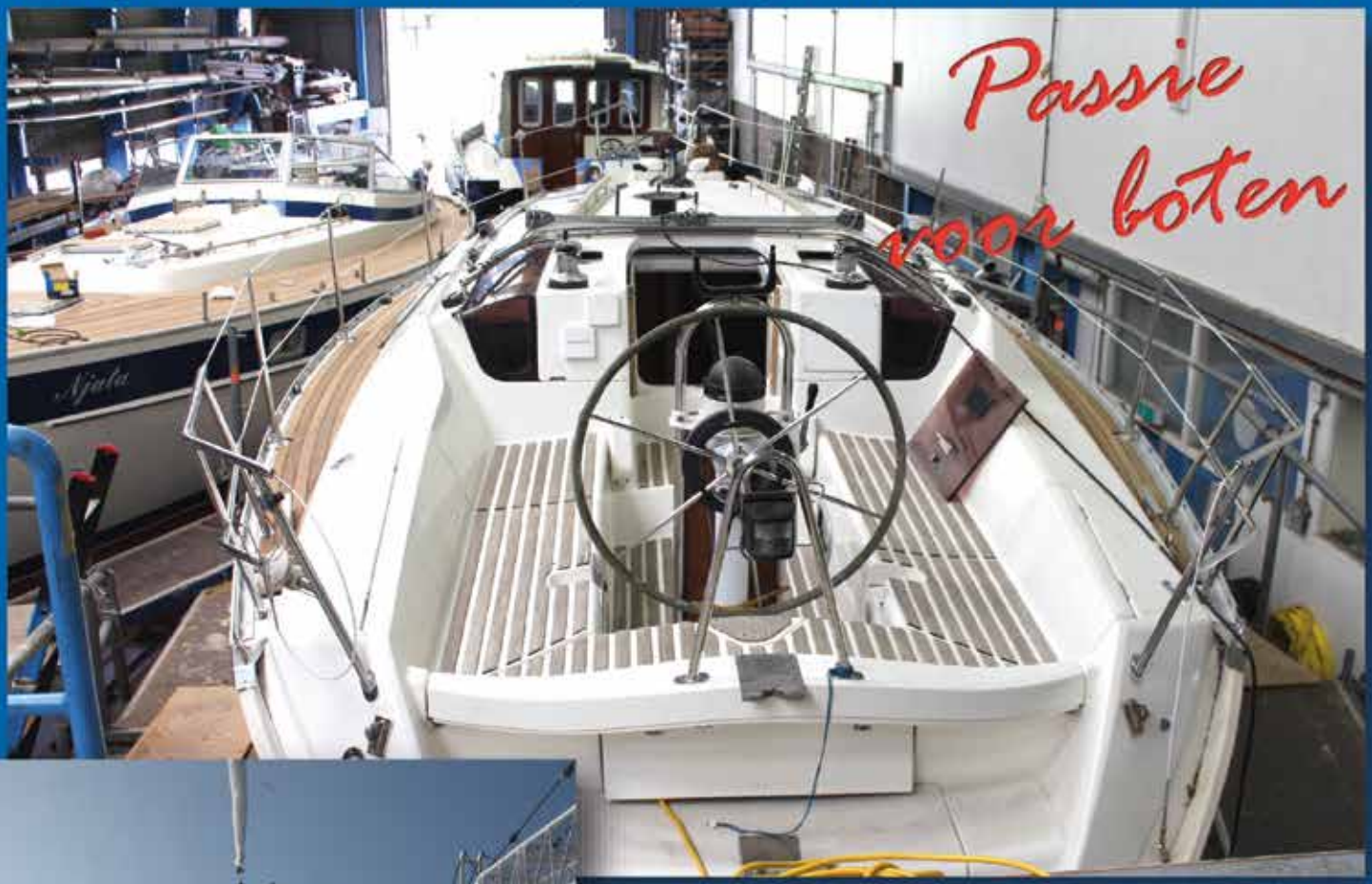

Het adres voor uw klassieker

Jachtwerf Rexwinkel aan het Hollands Diep in Numansdorp, voor alle onderhoud, refit of reparatie van uw jacht.
U bent van harte welkom op onze nieuwe en moderne jachtwerf. Met 50-tons botenlift en 27m mastenkraan hebben we de juiste materialen in huis voor alle mogelijke plezierjachten. Voor grote klussen, kleine klusjes, op klassieke en moderne jachten in hout, staal of polyester. Houtwerk, techniek, motoronderhoud, rvs op maat, teak dekken, polyesterreparaties, metaalwerk, alles is mogelijk. Op ons terrein is volop ruimte voor winterstalling, met de geruststellende aanwezigheid van onze vaklieden binnen handbereik. Voor advies, of het uit handen geven van alle onderhoudswerkzaamheden. We staan voor u klaar!

www.jachtwerfrexwinkel.nl